

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

ΤΑ
ΙΧΝΗ
ΤΗΣ
ΖΩΗΣ
ΜΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2006

190

Το περιοδικό ΤΥΧΙΚΟΣ δεν πωλείται

**Απευθύνεται μόνο σε όσους εκτιμούν την προσφορά του.
Είναι απαραίτητο να επικοινωνείτε μαζί μας χρησιμοποιώντας
το παρόν έντυπο ή το τηλέφωνό μας τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.**

☐ **Α ν α ν ε ώ σ τ ε** την εγγραφή μου με τα στοιχεία της ετικέτας (όπισθεν).

☐ **Δ ι ο ρ θ ώ σ τ ε** τα στοιχεία μου όπως παρακάτω:

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

☐ **Γ ρ ά ψ τ ε** στον πίνακα παραληπτών τον παρακάτω φίλο μου:
(Χρησιμοποιείτε και άλλο χαρτί για περισσότερα ονόματα)

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

☐ **Θέλω τα Παραρτήματα**
Παρακαλούμε σημειώστε (X)
(Στέλνονται μόνο όταν κυκλοφορούν)

"ΝΕΑ & ΠΑΛΑΙΑ"

☐ ΝΑΙ☐ ΟΧΙ

"ΕΥΤΥΧΟΣ"

☐ ΝΑΙ☐ ΟΧΙ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

___/___/200__

Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Η
(Είναι απαραίτητη)

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ για κάλυψη των εξόδων έκδοσης του περιοδικού «ΤΥΧΙΚΟΣ» μπορούν να γίνουν με τους εξής τρόπους:

ΕΣΩΚΛΕΙΩ: _____

ΣΤΕΛΝΩ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ: _____

ΚΑΤΕΘΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ **ALPHA BANK**: _____

Αριθμός λογαριασμού # 137-00-2310000636

IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636

SWIFT: CRBAGRAAXX

(Για περιορισμό των εξόδων, οι αποδείξεις αποστέλλονται μόνο εφόσον σημειώσετε « X » στο λευκό πλαίσιο).
Παρακαλώ στείλτε μου ταχυδρομικά τη σχετική απόδειξη. ☐

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: Το γραφείο του "Τ" διατηρεί αρχείο προσωπικών στοιχείων (διευθύνσεις, τηλ/να κ.λπ.) για την παρακολούθηση διεκπεραίωσης του περιοδικού και στατιστικούς λόγους. Τα στοιχεία αυτά δεν διατίθενται σε κανέναν άλλο. Αν για οποιοδήποτε λόγο επιθυμείτε τη διαγραφή σας, παρακαλούμε να μας το γνωρίσετε με συστημένη επιστολή σας. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΚΟΨΤΕ ΚΑΙ ΣΤΕΙΛΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΞΕΚΟΛΛΗΣΕΤΕ ΤΗΝ ΕΤΙΚΕΤΑ

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 – 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Τα ίχνη της ζωής μας	4	❶ ΜΙΑ 2η ΜΑΤΙΑ	19
❶ Πόσα λουτρά χρειάζονται;	9	♦ ΤΟ "ΚΟΥΣΟΥΡΙ", Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΚΑΘΑΡΣΗ	
❶ Η Κατάθλιψη	11	♦ ΙΕΡΗ ΔΙΓΛΩΣΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟ "ΚΟΥΣΟΥΡΙ"	
❶ Πρακτικές συμβουλές για την Κατάθλιψη	15	♦ ΤΟ "ΚΟΥΣΟΥΡΙ" ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΔΟΓΜΑΤΑ	
❶ Η πίστη – Πηγή των έργων.	16	❶ «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [:]» 28	
❶ Η Ευλογία στην Καινή Διαθήκη ..	22	♦ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΣΩΘΕΙ...	
❶ Οι περιοδεύοντες... ..	26	♦ ΓΙΑ ΤΗΝ "ΚΑΘΑΡΣΗ"...	
❶ Ο σκόλοπας του Παύλου	32	♦ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ...	
		♦ ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ ΜΗ ΟΜΟΣΑΙ ΟΛΩΣ	
		♦ ΠΟΙΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙ;	
		♦ ΤΟ ΑΣΠΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΥΡΟ...	
		❶ «ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ»	31
		♦ ΑΝΟΥΣΙΑ ΕΘΙΜΑ	

...το πνεύμα
είναι το
πνεύμα
το πνεύμα
το πνεύμα

ΕΤΟΣ 21 – ΤΕΥΧΟΣ 190 / ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2006

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικλύπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Υπεύθ. Τυπογραφείου: «Α. Σώρης», Κυψέλη, ΑΙΓΙΝΑ • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. + FAX: 210-27.73.785 • «TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν.Γραμ.Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

δεν εννοώ· Τα ίχνη του αετού εις τον ουρανόν· τα ίχνη του όφεως επί του βράχου· τα ίχνη του πλοίου εν μέσω της θαλάσσης· και τα ίχνη του ανθρώπου εν τη νεότητι» (Παρ. 30/λ/18-19).

Αν όμως τα ίχνη του νεαρού ανθρώπου μπορούν να χαρακτηριστούν ως “ακατανόητα” ή αδύνατο να τα ακολουθήσει κανείς λόγω της βιασύνης που χαρακτηρίζει τη νεαρή ηλικία και της σχετικής απειρίας, αυτό δε σημαίνει ότι αυτά δεν έχουν σημασία και για τη ζωή και του ίδιου του ατόμου –αφού συχνά προδιαγράφουν τα επόμενα “βήματά” του– όπως και για τις ζωές άλλων στο στενό και ευρύτερο περιβάλλοντός του.

Οι περισσότεροι άνθρωποι εντούτοις, –και ιδιαίτερα οι νέοι–, νομίζουν ότι τα ίχνη τους περνούν απαρατήρητα. Ότι κανείς δεν ασχολείται μαζί τους και τίποτα δεν απομένει στο τέλος αυτής εδώ της ζωής. Σαν αποτέλεσμα, ζουν χωρίς να υπολογίζουν τίποτα, λες και δεν πρόκειται να δώσουν λογαριασμό σε κανέναν.

Και ο σοφός Ιώβ αρχικά είπε ότι «τα ίχνη της πορείας [των ανθρώπων] συστρέφονται· καταντών εις το μηδέν και χάνονται» (Ιώβ 6/ς/18), στη συνέχεια όμως παραδέχτηκε την αδήριτη πραγματικότητα, ότι δηλαδή υπάρχει και άλλη πλευρά, γι’ αυτό και ομολογεί στον Θεό: «Παραφυλάττεις πάσας τας οδούς μου· σημειόνεις τα ίχνη των ποδών εμού» (Ιώβ 13/ιγ/27).

Όσο και αν οι άνθρωποι προτιμούν να είναι ο Θεός απόμακρος και ξένος στις υποθέσεις της καθημερινής τους ζωής, Εκείνος παραμένει κοντά. Δεν το κάνει βέβαια με διάθεση κατασκοπευτική, όπως κατ’ αρχήν το εκλαμβάνει ο άνθρωπος, αλλά με πατρικό ενδιαφέρον και φροντίδα. Ο Δαβίδ το είχε καταλάβει αυτό και έτσι έψαλλε στον Θεό: «**Συ γνωρίζεις το**

Pictures: AP Photo/Michael Amendolia, The Environment Ministers Office |

κάθισμά μου και την έγερσίν μου· νοείς τους λογισμούς μου από μακρόθεν. Εξερευνάς το περιπάτημά μου και το πλάνημά μου και πάσας τας οδούς μου γνωρίζεις» (Ψαλμ. 139/ρλθ/2-3).

Τα ίχνη που αφήνει ο άνθρωπος στο περιπάτημα της ζωής του είναι τα στοιχεία εκείνα που χαρακτηρίζουν το βίο του, κατά πόσο αυτός είναι σοφός ή άσοφος, χρήσιμος ή καταστροφικός, αρεστός στον Θεό ή κατακριτέος. Για το λόγο αυτό έχουν ιδιαίτερη σημασία τα ίχνη που αφήνουν οι παλαιότεροι και μεγαλύτεροι σε ηλικία, οι γονείς και οι δάσκαλοι, επειδή οι νεότεροι πάντα σχεδόν ακολουθούν στα ίχνη των πρώτων στις μεταγενέστερες γενεές. Ακόμη και στη “φιλελεύθερη” εποχή μας, πόσο συχνά ακούμε ανθρώπους να λένε: «Όπως τα βρήκαμε θα τα αφήσουμε. Δεν πρόκειται να αλλάξουμε όσα κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας».

Αλλά ο Θεός, που ξέρει ότι δεν είναι πάντοτε σωστά τα ίχνη που άφησαν οι παλαιότεροι, ενημερώνει και προειδοποιεί: **«Μη περιπατείτε εν τοις διατάγμασι των πατέρων σας και μη φυλάττετε τας κρίσεις αυτών και μη μιαίνεσθε με τα είδωλα αυτών»** (Ιεζ. 20/κ/18). Μέσω ενός άλλου Προφήτη κάλεσε το λαό Του: **«Ιδέτε και ερωτήσατε περί των αιωνίων τρίβων, πού είναι η αγαθή οδός, και περιπατείτε εν αυτή, και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εις τας ψυχάς σας»** (Ιερ. 6/ς/16).

Αντίθετα όμως με τις οδηγίες του Θεού, οι άνθρωποι συνήθως κάνουν το αντίθετο, αγνοώντας τη φωνή Του, γι' αυτό και τους λέει: **«Ιδού, περιπατείτε έκαστος οπίσω της ορέξεως της πονηράς αυτού καρδιάς, ώστε να μη υπακούητε εις εμέ»** (Ιερ. 16/ις/12).

Με όλα τα παραπάνω υπόψη μας, ας δούμε τώρα εκτός από τα ίχνη που αφήνουμε ο καθένας από εμάς, τρία άλλα είδη ιχνών, τα οποία καταγράφει ο λόγος του Θεού και τα οποία καλά θα κάνουμε να προσέξουμε:

1. Τα ίχνη της πίστης του Αβραάμ

Στην επιστολή προς Ρωμαίους ο Παύλος αναφερόμενος στη διαφορά μεταξύ των Ιουδαίων της περιτομής και των Εθνικών της ακροβυστίας, εξηγεί ότι ο πατριάρχης Αβραάμ έγινε **«πατήρ πάντων των πιστευόντων»**, επειδή εκείνος πρώτος διάλεξε να ακολουθήσει με πίστη τη φωνή του Θεού, που αποκαλύφθηκε στη ζωή του πριν ακόμη δοθεί ο Νόμος και οι τελετουργικές διατάξεις του λευιτικού ιερατείου. Με τον τρόπο αυτό έγινε όχι μόνο **«πατήρ της περιτομής»**, δηλαδή των Ιουδαίων, αλλά και πατέρας **«εις τους περιπατούντας εις τα ίχνη της πίστεως**

του πατρός ημών Αβραάμ της εν τη ακροβυστίας» (Ρωμ. 4/δ/11-12).

Ο Θεός γνωρίζει ότι οι άνθρωποι δεν είμαστε ικανοί να καθαριστούμε από την αμαρτία και τις ατέλειές μας· γνωρίζει ότι όσο κι αν θέλουμε να πράξουμε το καλό, η δύναμη της αμαρτίας μέσα στη σάρκα μάς παρασύρει να πράξουμε το κακό (Ρωμ. 7/ζ/15). Δεν υπάρχει, συνεπώς, άλλος τρόπος για να γίνουμε δεκτοί από τον Θεό, εκτός αν δείξουμε πίστη στο λόγο Του, όπως ακριβώς έκανε ο Αβραάμ, –ο οποίος **«υπήκουσεν (...) ότε εκαλείτο να εξέλθῃ εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβῃ εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει»** (Εβρ. 11/ια/8)– και ακολουθήσουμε τους δρόμους που Εκείνος χαράζει για τον καθένα μας. Ο Χριστός έτσι χαρακτήρισε τα δικά Του πρόβατα, τα οποία **«ακούουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθούσι»** (Ιωάν. 10/ι/27).

2. Τα ίχνη του Χριστού

Πολλοί είναι πρόθυμοι να ονομαστούν “Χριστιανοί” και να ενταχθούν σε διάφορα θρησκευτικά συστήματα, νομίζοντας ότι με τον τρόπο αυτό θα κερδίσουν την εύνοια του Θεού. Κάποιοι πηγαίνουν στις εκκλησίες για να βρουν εσωτερική ηρεμία, ψυχική καθοδήγηση, ανώτερες πνευματικές διδασκαλίες και γνώσεις. Άλλοι δημιουργούν εκεί κοινωνικές σχέσεις και δεσμούς που καλύπτουν κυρίως-επίγειες ανάγκες. Σπάνια όμως είναι πρόθυμοι να προσέξουν τη διδασκαλία του Πέτρου, για το νόημα της ζωής των πιστών, ότι **«Επειδή και ο Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις υμάς διά να ακολουθήσητε τα ίχνη αυτού»** (Α΄ Πέτρ. 2/β/21). Με άλλα λόγια, σκοπός της πρόσκλησής μας δεν είναι η επίγεια καλοπέραση, αλλά στη μερίδα του πιστού αν-

θρώπου ανήκει και «**το να υποφέρη τις λύπας διά την εις τον Θεόν συνείδησιν, πάσχωις αδίκως**» (εδ. 19-20) ή, με τα λόγια του Παύλου, το «**εάν συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμετοχοι της δόξης αυτού**» (Ρωμ. 8/η/17).

3. Τα ίχνη των Αποστόλων

Απέναντι σε άδικες κατηγορίες που έγιναν σε βάρος του Παύλου και των συνεργατών του, ο Απόστολος με καύχημα βεβαιώνει ότι και ο ίδιος και οι σύντροφοί του ακολουθούσαν τον ίδιο δρόμο και βάδιζαν «**εις τα αυτά ίχνη**», επειδή δεν πειραματιζόνταν ο καθένας σύμφωνα με τις στιγμιαίες και αυθόρμητες σκέψεις και συναισθήματά του, αλλά ζούσαν με βάση το κοινό πνεύμα που πρέπει να διέπει όλους τους πιστούς ακόλουθους του Κυρίου. Αναρωτιέται, συνεπώς, «**Ουχί με το αυτό πνεύμα περιεπατήσαμεν; ουχί εις τα αυτά ίχνη;**» (Β' Κορ. 12/ιβ/18). Ο Παύλος και οι συνεργάτες του είχαν κοινό πρότυπο που ακολουθούσαν και κοινό

σκοπό· ήθελαν να είναι ευάρεστοι στον Θεό και να εκτελέσουν πιστά το δικό Του θέλημα, όσο και αν κόστιζε στους ίδιους, ακόμη και αν δεν ήταν αρεστό στους ανθρώπους.

Αντίθετα από την επιθυμία ανθρώπων, που αρέσκονται να διαιρούν και να δημιουργούν παρατάξεις μέσα στο σώμα της εκκλησίας, ο Παύλος αποδεικνύει με τα γραπτά του ότι όλοι οι πιστοί οφείλουν να ακολουθούν τον ίδιο δρόμο, βαδίζοντας όχι σύμφωνα με ανθρώπινες διδασχές αλλά σύμφωνα με την πρόσκληση του Θεού, που μας καλεί να ακολουθούμε τον Υιό Του με εμπιστοσύνη όχι σε δικά μας έργα αλλά στο μοναδικό και αναντικατάστατο σωτήριο έργο του Χριστού.

Πόσο διαφορετική εκείνη η πραγματικότητα από τους σημερινούς θρησκευτικούς ηγέτες, που ο καθένας κάνει και λέει ό,τι είναι αρεστό στον εαυτό του και ό,τι νομίζει ότι είναι πρόσφορο στα πρόσκαιρα συμφέροντα του ίδιου ή του συστήματος που υπηρετεί...

Υπάρχουν όμως και τα ίχνη του Θεού

Ενώ είμαστε τόσο μικροί ώστε να μη μπορούμε να “ιχνογραφήσουμε” ούτε καν τα βήματα των συνανθρώπων μας –πολλές φορές μάλιστα ούτε καν τα δικά μας–, συχνά έχουμε την τάση να υπωνόμαστε πάνω από τα όριά μας και προσπαθούμε να κατανοήσουμε και να ερμηνεύσουμε τον Θεό. Μερικοί μάλιστα φτάνουν στο υπερβολικό σημείο να μιλούν ως ειδικοί ερμηνευτές της θείας βουλής...

Βέβαια ο Θεός έχει ενημερώσει ότι «**αι οδοί μου είναι υψηλότεραι των οδών υμών και αι βουλαί μου των βουλών υμών**» (Ησ. 55/νε/9), ωστόσο αυτό το παραβλέπουμε συχνά, και ζητούμε να επιτύ-

χουμε το ακατόρθωτο και ζητούμε όχι μόνο να μάθουμε τα μυστικά του Θεού αλλά και να γίνουμε «**σύμβουλοι**» Του (Ρωμ. 11/ια/34).

Ανθέτως, ο αρχαίος Ψαλμωδός Ασάφ είχε διαλέξει έναν άλλο τρόπο, σίγουρα πολύ πιο ασφαλή από κάθε δικό μας “ακροβατισμό”. Αντί να ζητάει να μάθει τα μυστικά του Θεού, προτιμούσε να παρακολουθεί με θαυμασμό όσα έβλεπε και βίωνε στο περιβάλλον του και στη ζωή του, όπως έγραψε στον όμορφο Ψαλμό 77/οζ.

Ο ίδιος ομολογεί από την αρχή, ότι στη ζωή του αντιμετώπισε διάφορα προβλή-

ματα. Όπως όλοι, έτσι κι εκείνος θα προτιμούσε να έχει μια άμεση φανέρωση της δύναμης του Θεού, που θα τον ελευθέρωνε από κάθε στενοχώρια. Όμως έβλεπε ότι η ζωή συνέχιζε με δυσκολίες και απορίες που δικαιολογημένα απασχολούσαν τη σκέψη του. Ποια ήταν η λύση που βρήκε ο Ασάφ στο πρόβλημά του; Μήπως ζήτησε από τον Θεό να κάνει εύκολη τη ζωή του, να τον απαλλάξει από τις δυσκολίες και να τον κάνει όπως άλλοι άνθρωποι του κόσμου, τους οποίους κάποια στιγμή **ζήλεψε «βλέπων την ευτυχίαν των ασεβών»;** (Ψαλμ. 73/ογ/3) Κάθε άλλο!

Έχοντας συνετιστεί από την προηγούμενη πείρα του, όπου ο Θεός του φανέρωσε ότι η υπόθεση δεν κρίνεται από το άμεσο παρόν αλλά από το μέλλον και **«τα τέλη»** των ανθρώπων, στρέφει την προσοχή του σε στοιχεία που μπορούσαν να τον κάνουν να δει **«το τέλος της όλης υποθέσεως»** (Εκκλ. 12/ιβ/13).

Αντί να ενδιαφέρεται πώς θα γίνει η ζωή του ευκολότερη, πώς θα κάνει τον Θεό “υπηρέτη” στις απαιτήσεις και ιδιοτροπίες του, στρέφει την προσοχή του στο παρελθόν και παρατηρεί τις επεμβάσεις του Θεού στην ιστορία του λαού Ισραήλ, πώς δηλαδή έδρασε ο Θεός στο παρελθόν, και αυτό τον ικανοποιεί και τον χορταίνει. **«Θέλω μνημονεύει τα έργα του Κυρίου· ναι, θέλω μνημονεύει τα απ’ αρχής θαυμάσιά σου· και θέλω μελετά εις πάντα τα έργα σου, και περί των πράξεών σου θέλω διαλογίζεσθαι»**, γράφει ο σοφός αυτός άνθρωπος.

Σαν αποτέλεσμα ο Ασάφ καταλήγει να ψάλλει στον Κύριο με θαυμασμό: **«Τα ίχνη σου δεν γνωρίζονται»** (εδ.19). Δεν μπορώ να Σε παρακολουθήσω, ομολογεί, βλέπω όμως το καλό αποτέλεσμα των επεμβάσεών Σου στη ζωή των ανθρώπων

«Αγαπιτέ, κατά πάντα εύχομαι να ευοδούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευοδούται η ψυχή σου. Διότι εκάρην κατά πολλά ότι έρχονται αδελφοί και μαρτυρούσιν εις την αλήθειάν σου, καθώς συ περιπατείς εν τη αληθεία. Μεγαλτιέραν χαράν δεν έχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου περιπατούσιν εν τη αληθεία».

Γ' Ιωάννου 2-4

και παραδέχομαι ότι Εσύ ξέρεις καλύτερα! Ήταν το μάθημα που έμαθε και ο Παύλος, –που δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει την απαλλαγή από τον σκόλοπα που είχε στη σάρκα του (βλ. 4η εξωφύλλου)–, μα και όλοι οι άλλοι άγιοι άνθρωποι του Θεού, ότι δηλαδή η θέση του πιστού είναι να αρκείται στην χάρη Του και να περιμένει με υπομονή να δει πώς και πότε θα διαλέξει ο Κύριος να κάνει την έκβαση, όχι σύμφωνα με το δικό μας θέλημα αλλά με τη δική Του **«βουλή και πρόγνωση»** (Πράξ. 2/β/23).

Τα παραπάνω, βέβαια, ακούγονται αντιθέτα με το **«άλλο ευαγγέλιο»**, –αυτό της “Ευημερίας”– που όλο και περισσότερο κηρύττεται στις μέρες μας, το οποίο εντελώς ανθρωποκεντρικά υπόσχεται ανέσεις, πλούτη και κάθε είδους υλικές ευλογίες, και αποπροσανατολίζει τον πιστό σε μια άλλου είδους θρησκεία, όπου, αν δεν λατρεύεται η υπόλοιπη κτίση –όπως στην ιστορική ειδωλολατρία–, τελικά λατρεύεται ο εαυτός ΜΑΣ, οι δικοί ΜΑΣ και τα δικά ΜΑΣ.

Στην αρχή του χρόνου, λοιπόν, ας λάβουμε υπόψη μας τα ίχνη... Τα ίχνη τα δικά μας, τα ίχνη του Χριστού και τα ίχνη του Θεού, αποδίδοντας σε αυτά την προσοχή που τους αντιστοιχεί. 11

Στο σκοτάδι των θρησκειών του κόσμου

होसम तपस्त्रम खरामजोहाम

Η άνει ζέστη στην Ινδία· ζέστη και υπέρ-
γρασία. Ο καυτός ήλιος κτυπά τη γη που βράζει μέσ' στο μεσημέρι, αλλά τις πρώτες ώρες του πρωινού υπάρχει ακόμη η ψύχρα της νύχτας. Στο φως της αυγής ο ποταμός Γάγγης κυλάει ήσυχα τα νερά του, αντανακλώντας το κόκκινο και χρυσό των εκατοντάδων μιναρέδων και των πύργων των ναών και των τεμένων της μεγάλης πόλης Varanasi, της πιο ιερής πόλης στην Ινδία. Είναι ένα όμορφο, γραφικό σκηνικό.

Όμορφο, τουλάχιστον από απόσταση, επειδή μια πιο προσεκτική ματιά αποκαλύπτει ότι ο ποταμός λειτουργεί σαν ένας τεράστιος ωχετός για την πόλη, όπως και για όλες τις πόλεις και χωριά που βρίσκονται πιο επάνω στη ροή του. Κάθε είδους απορρίμματα επιπλέουν στα νερά του, ενώ κάπου-κάπου βλέπεις μια ψόφια κατσίκα ή πίθηκο, ένα μισοκαμμένο ανθρώπινο πτώμα ή ακόμα και το πτώμα κάποιου ζητιάνου που το έριξαν άκαυτο στον ποταμό.

Αλλά είναι αυτή την ώρα που αρχίζει να υπάρχει κάποια κίνηση κατά μήκος της όχθης του ποταμού, καθώς πολλές γυναίκες έρχονται στο νερό περπατώντας μόνες ή σε ομάδες. Σίγουρα αυτές οι γυναίκες δεν θα αγγίξουν αυτό το μολυσμένο νερό! Όμως, ναι! Μία-μία κατεβαίνουν στον ποταμό και χωρίς δισταγμό βυθίζονται στο νερό του.

Ποιες είναι και γιατί το κάνουν;

Είναι Ινδές χήρες, που με τον τρόπο αυτό επιδιώκουν να πλύνουν την αμαρτία της χηρείας τους.

Όλοι οι άλλοι Ινδουιστές επιτρέπεται να πλυθούν από τις αμαρτίες τους με μια μόνο βύθιση στον ποταμό, αλλά η χήρα πρέπει να το κάνει αυτό καθημερινά για όσο θα ζει· κι αν είναι μεγάλη σε ηλικία και αδύναμη να πάει η ίδια στον ποταμό, πρέπει να της φέρνουν κάθε μέρα το ιερό νερό μέσα σε χάλκινο δοχείο οι φίλοι της.

Στην πόλη Varanasi ζουν περίπου 10.000 χήρες· οι περισσότερες σε άθλια φτώχεια αγωνίζονται να κερδίσουν μόλις τα απολύτως αναγκαία για να διατηρηθούν στη ζωή, όμως με θέρμη και ευσέβεια πλένονται για να είναι τελετουργικά καθαρές.

Η πορεί το νερό, ανεξάρτητα του πόσο καθαρό είναι, να καθαρίσει την καρδιά αν βρέχουμε το δέρμα μας; Όχι! Ακόμη και το καθαρό-

**Χήρα λούζεται στο βρόμικο –πλην άγιο–
νερό του Γάγγη.**

τερο νερό και το συχνότερο λούσιμο δε μπορούν να καθαρίσουν μια αμαρτία.

Ο Ιώβ λέει: **«Εάν λουσθώ εν ύδατι χιόνος και επιμελώς αποκαθαρίσω τας χείρας μου· συ όμως θέλεις με βυθίσει εις τον βόρβορον, ώστε και αυτά μου τα ιμάτια θέλουσι με βδελύττεσθαι»** (Ιώβ 9/θ/30-31).

Ο Δαβίδ, που έγραψε τους περισσότερους Ψαλμούς, το ήξερε αυτό γι' αυτό και όταν έπεσε στη μεγάλη του αμαρτία, προσευχήθηκε στο Θεό: **«Πλύνόν με μάλλον και μάλλον από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. Ράντισόν με με ύσσωπον, και θέλω είσθαι καθαρός· πλύνόν με, και θέλω είσθαι λευκότερος χιόνος»** (Ψαλμ. 51/να/2,7).

📱 **Λ**όκληρη τη ζωή τους αν πλένονται στο Γάγγη, οι φτωχές χήρες του Varanasi, δε μπορούν να καθαρίσουν τις καρδιές τους. Σπαταλούν τις ζωές τους το ίδιο όπως και αν είχαν ακολουθήσει την παλαιά συνήθεια, τότε που έκαιγαν τη χήρα στη νεκρική πυρά του συζύγου της. Είναι μια σκληρή, θλιβερή ζωή, όπου είναι καταδικασμένες να πλαινούνται στο ποτάμι χωρίς κανένα κέρδος... Για το τίποτα...

Όμως ο λόγος του Θεού λέει ότι, **«το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας»** (Α' Ιωάν. 1/α/7). Ναι, ο Θεός προσφέρει καθαρισμό από την αμαρτία: **«Διά τούτου κηρύττεται προς εσάς άφεσις αμαρτιών. Και από πάντων, αφ' όσων δεν ηδυνήθητε διά του νόμου του Μωϋσέως να δικαιωθήτε, διά τούτου πας ο πιστεύων δικαιούται»** (Πράξ. 13/ιγ/38-39).

Αν μόνο μπορούσαν να το ξέρουν αυτό οι χήρες της Ινδίας! 🗣️

Από το περιοδικό "Echoes of Grace", Ιαν. 2006.

Η Κατάθλιψη

Κάποιες λέξεις μοιάζουν πολύ μεταξύ τους, στην πραγματικότητα όμως έχουν τεράστια διαφορά. Κλασικό παράδειγμα οι λέξεις **ΘΛΙΨΗ** και **ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ**. Η θλίψη είναι «ψυχική πίεση, στενοχώρια, λύπη, βαριά καρδιά», όμως η λέξη κατάθλιψη στην ιατρική, και πιο συγκεκριμένα στην ψυχιατρική –κι αυτός είναι ο τρόπος που κυρίως χρησιμοποιείται σήμερα η λέξη–, έχει πολύ διαφορετική σημασία. Από άγνοια, πολλοί –που δεν είναι γνώστες, έχουν όμως τάση να μιλούν και να γράφουν πολύ– χρησιμοποιούν λανθασμένα τις δύο αυτές λέξεις ως συνώνυμες. Αυτό όμως είναι πολύ επικίνδυνο, επειδή όσοι υποφέρουν από Κατάθλιψη, **χρειαζονται ιατρική βοήθεια και φαρμακευτική αγωγή, και όχι μόνο ευχέλαια και προσευχές**. Με αφορμή τα παραπάνω κρίθηκε σκόπιμο να παρουσιάσουμε εδώ κάποιες υπεύθυνες απόψεις, πολλές από τις οποίες δανειζόμαστε από την ιστοσελίδα **www.stress.gr**, που είναι κοινή προσπάθεια της Ελληνικής Εταιρίας Προαγωγής Ψυχικής Υγείας, του Ψυχιατρικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και άλλων επιστημονικών φορέων.

Η Κατάθλιψη στην καθημερινή γλώσσα

Όταν στην καθημερινή γλώσσα λέμε ότι “έχω κατάθλιψη”, “είμαι στεναχωρημένος” ή “νιώθω μελαγχολικά”, στην ουσία αναφερόμαστε σε μια κατάσταση που αφορά τη διάθεσή μας. Πρόκειται δηλαδή για ένα συναίσθημα, γι’ αυτό και για να το περιγράψουμε συνήθως λέμε “νιώθω”. Η διάθεσή μας είναι καταθλιπτική ή μελαγχολική όταν είμαστε λυπημένοι, ενώ το αντίθετο είναι η χαρά.

Η Κατάθλιψη στην Ψυχιατρική

Με τον όρο Κατάθλιψη στην Ψυχιατρική περιγράφεται μια συγκεκριμένη νόσος η οποία προκαλεί έναν συνδυασμό συμπτωμάτων που δεν συναντάται σε άλλη νόσο. Επειδή ένα από τα χαρακτηριστικά του συνδρόμου της Κατάθλιψης είναι και η άσχημη διάθεση, γι’ αυτό ονομάστηκε έτσι, δεν είναι όμως το μοναδικό, μάλιστα μερικές φορές μπορεί και να απουσιάζει. Επίσης ως

αρρώστια, η Κατάθλιψη έχει κάποιους προδιαθεσικούς και αιτιολογικούς παράγοντες, μια συγκεκριμένη πορεία, πρόγνωση και θεραπεία.

Διαφορές

Η διαφορά του καταθλιπτικού συναισθήματος από το φυσιολογικό, είναι ότι στην Κατάθλιψη αυτό το συναίσθημα έχει μεγάλη ένταση και είναι μόνιμο. Δεν επηρεάζεται από τις καταστάσεις που ζει ο ασθενής, που δεν θα γελάσει και δεν θα αισθανθεί καλύτερα όταν συμβεί κάτι χαρούμενο. Επίσης, στην Κατάθλιψη το συναίσθημα μπορεί να είναι χειρότερο το πρωί, ενώ αντίθετα στους φυσιολογικούς ανθρώπους η διάθεση είναι συνήθως καλύτερη το πρωί.

Τα κυριότερα συμπτώματα της Κατάθλιψης είναι: **(1)** Μόνιμο και βαθύ, έντονο καταθλιπτικό συναίσθημα. **(2)** Απουσία νοήματος στη ζωή. **(3)** Συνολικότερη παθητικότητα και έλλειψη διάθεσης για συμμετοχή ακόμα και στα απλά καθημε-

ρινά πράγματα. (4) Αίσθημα παραίτησης και ματαιότητας.

Πόσο συχνή είναι η Κατάθλιψη;

Οι έρευνες δείχνουν ότι 5-10% του πληθυσμού εμφανίζει συμπτώματα κατάθλιψης ενώ όσον αφορά τα φύλα, 20% των γυναικών και 12% των ανδρών εμφανίζουν συμπτώματα συμβατά με κατάθλιψη. Οι γυναίκες εμφανίζουν κατάθλιψη δύο φορές σχεδόν πιο συχνά απ' ό,τι οι άνδρες. Χωρίς να έχει εξηγηθεί πλήρως, πιστεύεται ότι σ' αυτό συμβάλλει ένας συνδυασμός βιολογικών και ψυχοκοινωνικών παραγόντων.

Αίτια της Κατάθλιψης

Δεν υπάρχει ένας μοναδικός λόγος που να εξηγεί αυτή την διαταραχή, που μπορεί να θεωρηθεί ως το τελικό αποτέλεσμα μιας ποικιλίας παραγόντων που δρουν στην ιδιοσυστασία κάθε ατόμου και στο συγκεκριμένο κοινωνικό του πλαίσιο. Εδώ αναφέρονται μερικοί από τους παράγοντες που φαίνεται να συμβάλλουν στην εμφάνιση κατάθλιψης:

[1] Γενετικοί παράγοντες – Ο κίνδυνος να πάθει κανείς κατάθλιψη όταν έχει στενούς συγγενείς που πάσχουν, ιδιαίτερα από σοβαρές ή χρόνιες μορφές, είναι αυξημένος. Κάποιος που έχει κληρονομήσει τέτοια χαρακτηριστικά έχει μεγαλύτερο κίνδυνο όταν δράσουν και άλλοι παράγοντες του περιβάλλοντος (βιολογικοί, ψυχολογικοί, κοινωνικοί).

[2] Βιολογικοί παράγοντες – α) Μερικές μη ψυχιατρικές παθήσεις που δρουν στο Κεντρικό Νευρικό Σύστημα (Κ.Ν.Σ.) και επηρεάζουν τη λειτουργία περιοχών του εγκεφάλου που ρυθμίζουν το συναίσθημα, μπορεί να προκαλέσουν κατάθλιψη δευτεροπαθώς. Σ' αυτές περιλαμβάνονται: 1. παθήσεις όπως νόσος του Πάρκινσον, σκλήρυνση κατά πλάκας και αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο. 2. Ενδοκρινικές και μεταβολικές παθήσεις όπως υποθυρεοειδισμός και νόσος του Cushing. 3. Λοιμώξεις που δρουν στο Κ.Ν.Σ. όπως το AIDS και η λοιμώδης μονοκυρηνώση. 4. Διαταραχές όπως η αναιμία και ο μεταστατικός καρκίνος. 5. Φάρμακα όπως η κορτιζόνη, το

αντι-υπερτασικό Αλντομέτ (αλφα-μεθυλντόπα) και το αλκοόλ.

β) Στη δεκαετία του '50 οι επιστήμονες ανακάλυψαν τους νευρομεταβιβαστές, βιοχημικές ουσίες με τις οποίες τα νευρικά κύτταρα επικοινωνούν μεταξύ τους. Από τότε έχουμε μάθει πολλά για το ρόλο τους στην Κατάθλιψη, στις μέρες μας δε θεωρείται ότι οι δύο νευρομεταβιβαστές νοραδρεναλίνη και σεροτονίνη, εμπλέκονται ιδιαίτερα στην δημιουργία της Κατάθλιψης και τα αντικαταθλιπτικά φάρμακα αποσκοπούν στο να ανεβάσουν την συγκέντρωση των ουσιών αυτών στον εγκέφαλο.

[3] Ψυχοκοινωνικοί παράγοντες –

α) Άτομα που σαν παιδιά έζησαν κάποιο γεγονός σημαντικής απώλειας (π.χ. θάνατος ή χωρισμός γονιών) έρευνες δείχνουν ότι έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να πάθουν Κατάθλιψη σαν ενήλικοι.

β) Μια σειρά γεγονότων ζωής, είτε ψυχολογικών (π.χ. θάνατος αγαπημένου προσώπου, διαζύγιο), είτε κοινωνικών (π.χ. οικονομική ύφεση) είτε ακόμη και ψυχοκοινωνικών (π.χ. απώλεια εργασίας), φαίνεται ότι αυξάνουν τον κίνδυνο για κατάθλιψη.

γ) Ο τρόπος που σκέφτονται οι άνθρωποι και αντιλαμβάνονται τα καθημερινά τους προβλήματα, φαίνεται ότι σε μερικές περιπτώσεις ευνοεί την δημιουργία κατάθλιψης. Δηλαδή μερικοί άνθρωποι ερμηνεύουν τον κόσμο γύρω τους βασισμένοι σε κάποιες παραδοχές που δεν είναι λειτουργικές και έχουν ως αποτέλεσμα να “παραμορφώνουν” την εικόνα του γύρω κόσμου αντί να την ερμηνεύουν.

Θεραπεία της Κατάθλιψης

Η θεραπεία της Κατάθλιψης συνήθως περιλαμβάνει δύο στάδια: **[1]** Θεραπεία του οξέος σταδίου. **[2]** Συντήρηση του αποτελέσματος που επιτεύχθηκε στο προηγούμενο στάδιο.

Ο στόχος του σταδίου [1] είναι να θεραπεύσει τα συμπτώματα της κατάθλιψης, ώστε ο ασθενής να αρχίσει πάλι να νιώθει καλά και να ξαναγυρίσει στις συνηθισμένες του δραστηριότητες. Συνήθως αυτό το στάδιο, όταν χρησιμοποιείται φαρ-

Είναι εντελώς αδικαιολόγητη η τακτική ορισμένων, που θεωρούν την κατάθλιψη ως “πνευματική ασθένεια” και την αποδίδουν είτε σε αμαρτία, είτε σε έλλειψη πίστης, ή σε κακή σχέση του ατόμου με τον Θεό και άλλες όμοιες “εκκλησιαστικές” ιδέες, που ούτε με την επιστήμη έχουν καμία σχέση αλλά ούτε και με τη Βίβλο.

Αυτή η αυθαίρετη πρακτική έχει συχνά ως αποτέλεσμα αφενός την επιδείνωση της κατάστασης των ασθενών και αφετέρου την ψυχική τους ταλαιπωρία, καθώς τους αποδίδονται “ευθύνες” που δεν έχουν, αφού ούτε φταίνε οι ίδιοι για την πάθησή τους ούτε υπάρχουν πράγματα που μπορούν να κάνουν για να αλλάξουν την κατάστασή τους. **Για το λόγο αυτό συστήνεται σε άτομα που αντιμετωπίζουν καταθλιπτική κατάσταση, να ζητούν υπεύθυνη ιατρική βοήθεια και να μην επηρεάζονται από άσχετα άτομα που –όχι σπάνια και εντελώς ανεύθυνα– τους παρασύρουν να διακόψουν τη φαρμακευτική αγωγή.**

μακευτική θεραπεία, κρατάει περίπου ένα μήνα. Έρευνες έδειξαν ότι οι ασθενείς που σταματούν την θεραπεία στο στάδιο [1] έχουν μεγάλη πιθανότητα υποτροπής στους αμέσως επόμενους μήνες. Αντίθετα, όσοι συνεχίζουν την θεραπεία και στο στάδιο [2], θεωρείται ότι θεραπεύονται από το παρόν επεισόδιο κατάθλιψης. Η συνέχιση της θεραπείας συνήθως εκτείνεται από 3 έως 6 μήνες. Μερικοί ασθενείς, που παθαίνουν συχνά επεισόδια κατάθλιψης στη ζωή τους, μπορεί να ωφεληθούν από την συνεχή χορήγηση αντικαταθλιπτικής θεραπείας. Έχει βρεθεί ότι αν κάποιος έχει ιστορικό τουλάχιστον 3 διαφορετικών επεισοδίων κατάθλιψης στη ζωή του, μπορεί να ωφεληθεί από την χρόνια προληπτική θεραπεία, με μεγάλες πιθανότητες να μην ξαναπάθει επεισόδιο στην ζωή του.

Είδη θεραπειάς

Οι κύριοι τύποι θεραπείας είναι: [1] Αντικαταθλιπτική φαρμακευτική θεραπεία, [2] Ψυχοθεραπεία, [3] Συνδυασμός φαρμακευτικής θεραπείας και ψυχοθεραπείας, [4] άλλες θεραπείες. Για τις σοβαρές μορφές κατάθλιψης η φαρμακευτική θεραπεία είναι πολύ αποτελεσματική. Η ψυχοθεραπεία μόνη της δεν έχει δοκιμαστεί σε τέτοιες μορφές.

Γιατί χρειάζεται θεραπεία;

Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι μπορούν μόνοι τους να αντιμετωπίσουν την κατάθλιψη από

την οποία πάσχουν και αυτό μπορεί πράγματι να συμβεί. Διάφορες εργασίες έχουν δείξει ότι ένα επεισόδιο σοβαρής κατάθλιψης μπορεί να περάσει μόνο του μέσα σε 12 μήνες. Ωστόσο, πρέπει κανείς να γνωρίζει ότι: [1] Η φαρμακευτική θεραπεία μπορεί να φέρει σημαντική βελτίωση από τον πρώτο μήνα. [2] Η έγκαιρη θεραπεία μπορεί να προλάβει ώστε η κατάθλιψη να μη γίνει σοβαρή ή χρόνια. [3] Ο κίνδυνος αυτοκτονίας είναι μεγαλύτερος στα άτομα που δεν παίρνουν θεραπεία ενώ με τη θεραπεία εξαφανίζεται γρήγορα. [4] Η θεραπεία μπορεί να προλάβει νέα επεισόδια κατάθλιψης.

Αντίθετα χωρίς θεραπεία η πιθανότητα να πάθει κανείς δεύτερο επεισόδιο είναι 50%, αν έχει πάθει δύο επεισόδια, η πιθανότητα να πάθει και τρίτο είναι ακόμη μεγαλύτερη, ενώ από τα τρία και επάνω η πιθανότητα ξεπερνάει το 90%.

Υπάρχει ανάγκη νοσηλείας;

Οι περισσότεροι άνθρωποι με κατάθλιψη θεραπεύονται χωρίς να χρειαστούν νοσηλεία. Μερικές φορές όμως χρειάζεται νοσηλεία όπως π.χ.:

[1] Όταν υπάρχουν έντονες ιδέες αυτοκτονίας ή ο ασθενής έχει ήδη κάνει μια απόπειρα. [2] Όταν συνυπάρχουν άλλες ιατρικές καταστάσεις που απαιτούν παρακολούθηση σε νοσοκομείο. [3] Όταν χρειάζεται να γίνει ρύθμιση της αντικαταθλιπτικής θεραπείας. [4] Όταν χρειάζεται

θεραπεία που μπορεί να χορηγηθεί μόνο σε νοσοκομείο. Συνήθως οι περισσότεροι ασθενείς νοσηλεύονται για λίγες ημέρες ή εβδομάδες.

Πόσο γρήγορα λειτουργούν τα φάρμακα;

Όλα τα αντικαταθλιπτικά φάρμακα χρειάζονται περίπου 3 έως 4 εβδομάδες για να λειτουργήσουν. Άρα, για να έχει κανείς αποτέλεσμα, πρέπει να τα πάρει τουλάχιστον για ένα μήνα. Τα φάρμακα αυτά δεν συνιστώνται για περιστασιακή χρήση αλλά μόνο στα πλαίσια μιας οργανωμένης θεραπείας.

Υπάρχουν παρενέργειες;

Τονίζεται ότι ΤΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΘΛΙΠΤΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΔΕΝ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΕΞΑΡΤΗΣΗ. Επίσης δεν είναι ηρεμιστικά και δεν αλλοιώνουν την προσωπικότητα του ατόμου. Οι παρενέργειες που μπορεί να προκληθούν είναι συνήθως ήπιες, σπάνια επιβάλλουν τη διακοπή της θεραπείας και στις περισσότερες περιπτώσεις εξαφανίζονται μετά από λίγες ημέρες χρήσης του φαρμάκου. Οι πιο συνηθισμένες παρενέργειες είναι ναυτία και άλλες διαταραχές από το γαστρεντερικό, αίσθημα ζάλης, ξηροστομία κ.α.

Ποιες Ψυχοθεραπείες βοηθούν;

Αρχικά τονίζεται ότι η ψυχοθεραπεία δεν εί-

ναι ψυχανάλυση, όπως πολλοί νομίζουν. Αυτό που χρειάζεται σε ένα πρώτο στάδιο είναι ένας ψυχοθεραπευτής που θα μπορέσει να κατανοήσει τα προβλήματα του ασθενή και να τον στηρίξει στις δύσκολες στιγμές που περνάει. Αυτό συνήθως το λέμε υποστηρικτική ψυχοθεραπεία και πολλές φορές μπορεί να είναι αρκετό για να ανακουφιστεί από τα συμπτώματα σε συνδυασμό και με μια φαρμακευτική αγωγή.

Η γνωσιακή ψυχοθεραπεία είναι μια σχετικά καινούργια ψυχοθεραπεία, που προσπαθεί να “διορθώσει” αυτά τα λάθη στον τρόπο σκέψης και να βοηθήσει τον ασθενή να αξιολογήσει πιο αντικειμενικά την πραγματικότητα και έχει πολύ καλά αποτελέσματα τόσο στην κατάθλιψη όσο και στις αγχώδεις διαταραχές/φοβίες. Με άλλα λόγια διδάσκει τον πάσχοντα από κατάθλιψη πώς να διεκδικεί τον έλεγχο των συναισθημάτων του, πώς να απεγκλωβίζεται από τις καταθλιπτικές σκέψεις και διαθέσεις. Όπως, π.χ. ένας που αναρρώνει από ένα κάταγμα χρειάζεται φυσιοθεραπεία για να επανέλθει σε πλήρη κινητικότητα, έτσι και ο καταθλιπτικός χρειάζεται να κάνει ο ίδιος συστηματική δουλειά για να επαναφέρει στον εαυτό του την ικανότητα της χαράς, της ικανοποίησης και της ηρεμίας στην καθημερινή του ζωή.

Ο Χριστός είπε στους μαθητές Του ότι, **«Εν τω κόσμῳ θέλετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ θαρσεύετε, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον»** (Ιωάν. 16/1ς/33). Επίσης ο Παύλος αναφέρει ότι σε κάποιες στιγμές της ζωής του **«πάσα ἐλπίς σωτηρίας ἀφηρείτο πλέον ἀφ’ ἡμῶν»** (Πράξ. 27/κζ/20) και **«καθ’ ὑπερβολὴν ἐστενοχωρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἀπληπίσθημεν καὶ τοῦ ζῆν·»** (Β’ Κορ. 1/α/18). Αυτό σημαίνει ότι ο πιστός αυτός άνθρωπος του Θεού “τα βρήκε δύσκολα” από κάθε πλευρά, καθώς τα γεγονότα ξεπερνούσαν κάθε του δύναμη και δυνατότητα αντιμετώπισης με δικές του δυνάμεις, αλλά αυτό δεν του απέκλεισε τη θέα του Θεού επάνω στον Ουρανό, που ήξερε ότι και γνώριζε και παρακολουθούσε τη “δύσκολη ώρα” του και είχε τον τρόπο –στον δικό Του καιρό– να φέρει **τὴν ἐκβασιν**. Ἀς μὴν αποθαρρυνόμαστε, λοιπόν, όταν περνάμε δυσκολίες. Ο Θεός είναι κοντά στους αδύναμους, είναι ο Θεός που μπορεί να βοηθήσει **«τοὺς ἔχοντας πολλὴν ἢ μηδεμίαν δύναμιν»** (Β’ Χρον. 14/1δ/11). **Ὅταν ὁμως πάσχουμε ἀπὸ κατὰ θλίψιν, χρειαζόμαστε καὶ ἰατρικὴ βοήθεια, που θα μας βοηθήσει νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν ἰδιαίτερη αὐτὴ κατάσταση με σωστό τρόπο.**

Πρακτικές συμβουλές

Η Κατάθλιψη είναι ένας από τους τρόπους που χειρίζεται ο οργανισμός μας για να απαγκιστρωθεί από το άγχος και την υπερβολική πίεση. Ουσιαστικά, το σώμα μας και ο ψυχικός μας κόσμος “βάζουν λουκέτο”, αυτο-αποκλείονται από ένα περιβάλλον που είναι υπερβολικά επώδυνο.

Στα άτομα που πάσχουν από κατάθλιψη οι διανοητικές λειτουργίες αδρανούν, ώστε να σκέφτονται με βραδύτητα και να δυσκολεύονται στη συγκέντρωση, ενώ ταυτόχρονα χάνουν την όρεξη για τροφή και δραστηριότητες που παλαιότερα τα ευχαριστούσαν. Στο κοινωνικό επίπεδο τείνουν να αποτραβιούνται και να επιλέγουν την μοναξιά, ενώ σημειώνονται διαταραχές στον ύπνο. Συναισθηματικά ίσως νιώθουν ευάλωτοι και είναι πιθανό να τους έρχονται κλάματα χωρίς φανερή αιτία.

Αν βρίσκεσαι σε αυτή την κατάσταση, μην αρχίσεις να κατηγορείς τον εαυτό σου, που δεν μπορείς να αντεπεξέλθεις στις καθημερινές σου υποχρεώσεις όπως παλαιότερα. Αυτό που έχεις είναι μια δυσκολία – μια προσωρινή ασθένεια – και άρα δικαιούσαι την επιείκεια που δικαιούται οποιοσδήποτε όταν είναι ασθενής. Κάνε λοιπόν ό,τι μπορείς από αυτά που έχεις να κάνεις – “σπάζοντας” τις δουλειές σου σε μικρότερα, πιο ευκολοκατόρθωτα κομμάτια – και έπειτα, αν νιώθεις την ανάγκη να ξεκουραστείς, ξεκουράσου.

Σε τέτοιες ώρες, τείνεις να ερμηνεύεις τα πάντα μέσα από ένα αρνητικό φίλτρο. Είναι καλό λοιπόν, να μην δίνεις υπερβολική εμπιστοσύνη σε αυτό το φίλτρο, επειδή όταν αλλάξει η διάθεσή σου, θα αλλάξει και ο τρόπος που σκέφτεσαι. Γι’ αυτό άφηνε τις σκέψεις σου να φεύγουν, μην βασιστείς πάνω τους, μην πάρεις τώρα σημαντικές αποφάσεις για την ζωή σου ενώ είσαι υπό την επίρεια της κατάθλιψης.

Επίσης, σε τέτοιες ώρες είναι ωφέλιμη λίγη γυμναστική, να τρώμε καλά, με φρούτα και λαχανικά στο διαιτολόγιό μας, να τηρούμε μια στοιχειώδη καθημερινή ρουτίνα. Όλα αυτά βοηθούν ώστε σιγά-σιγά να επανακτήσουμε τον έλεγχο του εαυτού μας και της καθημερινότητάς μας.

- Το παραπάνω κείμενο προέρχεται από την ιστοσελίδα www.help-net.gr.
- Στα Χανιά λειτουργεί Νυκτερινή Γραμμή Συμπαράστασης στο τηλέφωνο 28210-45046 από τις 8 το βράδυ.

Η πίστη – Πηγή των έργων

Διαχρονική είναι η διαφωνία μεταξύ των θεολόγων διαφόρων εκκλησιών/δογμάτων, όσον αφορά τη σημασία των έργων και της πίστης στη ζωή του πιστού. Η μία παράταξη προβάλλει τα έργα υποτιμώντας την πίστη. Η άλλη παράταξη προβάλλει την πίστη, εξουθενώνοντας τα έργα. Αλλά στην πραγματικότητα δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα στη Βίβλο. Αρκεί να τεθούν και τα δύο στοιχεία στη θέση τους. Να τι έγραφε σε ένα παλαιότερο τεύχος το επίσημο φυλλάδιο της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος «Φωνή Κυρίου» (Κυριακή 14-7-1968). [Έγινε απλούστευση της γλώσσας]

(...) Είναι λόγος και αλήθεια αξιόπιστη «το ότι δικαιωθήκαμε και αναγεννηθήκαμε και θα κληρονομήσουμε την αιώνια ζωή. Και γι' αυτά θέλω να μιλάς με βεβαιότητα και με κύρος, για να φροντίσουν αυτοί που έχουν πιστεύσει στον Θεό να πρωτοστατούν ακούραστα σε έργα καλά.

Απόφευγε δε τις ανόητες συζητήσεις και τις γενεαλογίες περί των μυθικών θεών ή των ευγενών προγόνων, καθώς και τις φιλονικίες και διαμάχες περί του ιουδαϊκού νόμου, διότι δεν φέρνουν καμιά ωφέλεια και είναι μάταιες. Αιρετικό άνθρωπο, που μένει αμετάπειστος ύστερα από τις συμβουλές που του έδωσες για πρώτη και δεύτερη φορά, παράτησέ τον και απόφευγέ τον. Γνώριζε, ότι ένας τέτοιος άνθρωπος έχει διαστραφεί και αμαρτάνει, και για την αμαρτία του αυτή ελέγχεται και κατακρίνεται από τη συνειδήσή του και από τον ίδιο τον εαυτό του.

Όταν σου στείλω τον Αρτεμά ή τον Τυχικό, φρόντισε γρήγορα να έρθεις στη Νικόπολη, διότι εκεί αποφάσισα να περάσω τον χειμώνα. Τον Ζηνά το νομοδιδάσκαλο και τον Απολλώ, κατευόδωσέ τους με επιμελή προετοιμασία για να μη τους λείπει τίποτε στο ταξίδι τους. Με την ευκαιρία δε της προετοιμασίας αυτής, ας παίρνουν μάθημα και οι δικοί μας, να πρωτοστατούν και να εργάζονται καλά έργα και να συντρέχουν τους αδελφούς στις απαραίτητες ανάγκες τους, για να μη στερούνται πνευματικών καρπών. Σε χαιρετούν εγκαρδίως όλοι όσοι είναι μαζί μου. Χαιρέτησε όσους μας αγαπούν ένεκα της κοινής πίστης μας. Η χάρη να είναι με όλους σας. Αμήν.

Τα καλά έργα

Πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτέρως τον λόγο του Αποστόλου Παύλου, κατά

τον οποίο, αυτοί οι οποίοι έχουν πιστεύσει στον Θεόν είναι ανάγκη να πρωτοστατούν σε καλά έργα. Η πίστη του Χριστιανού, όταν είναι πραγματική και ζωντανή, δε μπορεί να μένει ανενέργητη. Αντιθέτως, η πίστη στον Σωτήρα Χριστό είναι πηγή εμπνεύσεως και πραγματώσεως έργων καλών, όπως τα ζητεί ο λόγος του Θεού.

Καλά έργα είναι γενικότερα όλα όσα είναι σύμφωνα με το θέλημα του Χριστού. Το να φερόμαστε με σεμνότητα και σωφροσύνη· το να είμαστε συγχωρητικοί, συγκαταβατικοί, υπομονετικοί, μακρόθυμοι· το να συμβουλευόμαστε και να στηρίζουμε κατά Χριστόν ο ένας τον άλλον, είναι και αυτά καλά έργα.

Αλλά σε ιδιαίτερη σημασία, έργα καλά, κατά το Ευαγγέλιο, είναι εκείνα που πολλοί τα λένε έργα του κοινωνικού Χριστιανισμού, ενώ το ορθό είναι να τα κάνουμε και να τα ονομάζουμε ως έργα της Εκκλησίας. Εισ το Ευαγγέλιο τα έργα τα καλά λέγονται διακονία καθημερινή υπέρ των πτωχών, των ασθενών, των ορφανών, διακονία υπέρ των αδελφών, διακονία στους αγίους (για τα μέλη της Εκκλη-

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΚΥΡΙΑΚΗ
ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑΣ	14 'Ιουλίου 1968
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ	Τῶν 630 Θεοφ. Πατέρων τῆς Δ' Οικουμενικ. Συνόδου Νικοδήμου Ἀγιορείτου
	Ἦχος δ', - Ἑωθινόν Ε'
	Τίτου: γ', 8-15 Ματθαίου: ε', 14-19
	Ἔτος ΙΣΤ' Ἀριθ. 28 (792)

✠ ~~~~~ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΟΣ ~~~~~ ✠

Η ΠΙΣΤΙΣ ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

Κατά την σημερινή Κυριακή, κατά την οποίαν ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τὴν μνήμην τῶν 630 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμένης Συνόδου, ἀναγινώσκεται ἐν τμῆμα τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ Ἀπ. Παύλου πρὸς τὸν συνεργάτην του Τίτον, ἐπίσκοπον Κρήτης, πρὸς τὸν ὅποιον λέγει τὰ ἑξῆς: Εἶναι λόγος καὶ ἀλήθεια ἀξιόπιστος τὸ ὅτι ἐδικαιώθημεν καὶ ἀνεγεννήθημεν καὶ θὰ κληρονομήσωμεν τὴν αἰώνιον ζωὴν. Καὶ περὶ αὐτῶν θέλω νὰ ὁμιλῇς με βεβαιότητα καὶ με κύρος, διὰ νὰ φροντίζουν αὐτοὶ ποὺ ἔχουν πιστεύσει εἰς τὸν Θεὸν νὰ πρωτοστατοῦν ἀκούραστα εἰς ἔργα καλὰ.

Ἀπόφειγε δὲ τὰς ἀνοήτους συζητήσεις καὶ τὰς γενεαλογίας περὶ τῶν μυθικῶν θεῶν ἢ τῶν εὐγενῶν προγόνων, καθὼς καὶ τὰς φιλονεικίας καὶ διαμάχας περὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ νόμου, διότι δὲν φέρουν καμμίαν ὠφέλειαν καὶ εἶναι μάταιοι. Αἱρετικὸν ἄνθρωπον, ποὺ μένει ἀμετάπιστος ὕστερα ἀπὸ τὰς συμβουλὰς ποῦ τοῦ ἔδωκες διὰ πρώτην καὶ δευτέραν φοράν, παράτησέ τον καὶ ἀπόφειγέ τον. Γνώριζε, ὅτι ἓνας τέτοιος ἄνθρωπος ἔχει διαστραφῇ καὶ ἀμαρτάνει καὶ διὰ τὴν ἀμαρτίαν του αὐτὴν ἐλέγχεται καὶ κατακρίνεται ἀπὸ τὴν συνείδησίν του καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν του. Ὅταν σοῦ στείλω τὸν Ἀρτεμῖαν ἢ τὸν Τυχικόν, φρόντισε γρήγορα νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν Νικόπολιν, διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νὰ περάσω τὸν χειμῶνα. Τὸν Ζηνᾶν τὸν νομοδιδάσκαλον καὶ τὸν Ἀπολλῶ κατενόδωσέ τους με ἐπιμελῇ προετοιμασίαν διὰ νὰ μὴ τοὺς λείπη τίποτε εἰς τὸ ταξιδεῖόν των. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τῆς προετοιμασίας αὐτῆς ἄς παίρνουν μάθημα καὶ οἱ ἱδιοὶ μας νὰ πρωτοστατοῦν καὶ νὰ ἐργάζωνται καλὰ ἔργα καὶ νὰ συντρέχουν τοὺς ἀδελφούς εἰς τὰς ἀπαραίτητους ἀνάγκας των, διὰ νὰ μὴ στεροῦνται πνευματικῶν καρπῶν. Σὲ χαιρετοῦν ἐγκαρδίως ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζὺ μου. Χαιρέτησε ὅσους μᾶς ἀγαποῦν ἕνεκα τῆς κοινῆς πίστεώς μας. Ἡ χάρις νὰ εἶναι με ὅλους σας. Ἀμήν.

Τὰ καλὰ ἔργα.

Πρέπει νὰ προσέξωμεν ἰδιαίτερος τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, κατὰ τὸν ὅποιον, αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἔχουν πιστεύσει εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ πρωτοστατοῦν εἰς καλὰ ἔργα. Ἡ πίστις τοῦ Χριστιανοῦ, ὅταν εἶναι πραγματικὴ καὶ ζῶσα, δὲν ἔμπορὲ νὰ μένῃ ἀνενέργητος. Ἀντιθέτως, ἡ πίστις εἰς τὸν Σωτήρα Χριστὸν εἶναι πηγὴ ἐμπνεύσεως καὶ πραγματώσεως ἔργων καλών, ὅπως τὰ ζη-

σίας), κοινωνία (=μεταδοτικότητα) πρὸς τοὺς ἀδελφούς καὶ πρὸς ὅλους, φιλαδελφία, φιλανθρωπία, διακονία στis ἀναγκαίαις χρεῖαι. Ποιες εἶναι οἱ περιπτώσεις στis ὁποῖαι καλοῦμαστε νὰ κάνουμε ἔργα ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας καὶ ἀρεστά στὸν Θεόν; (...)

Ο κατάλογος των καλών έργων, αγαπητέ αναγνώστη, είναι ανεξάντλητος. Αρκεί να υπάρχει διάθεση στην ψυχή του Χριστιανού να εκδηλώσει την αγάπη του, και θα βρει μύριους τρόπους για να την ικανοποιήσει. (...)

Μη λησμονούμε την πηγή

Ας το εννοήσουμε καλά· για να υπάρξουν έργα, πρέπει να προϋπάρξει η πίστη. Πηγή των καλών έργων είναι η πίστη στον Θεό. Και τούτο ακριβώς εννοεί ο Απόστολος, όταν λέει· «ίνα φροντίζωσι καλών έργων προϊστασθαι οι πεπιστευκότες τω Θεώ». Διότι και τούτο πρέπει να γνωρίζουμε· τα καλά έργα μόνο ως καρποί της πίστης έχουν ηθική αξία. Και δεν είναι τα έργα που γεννούν την πίστη, αλλά η πίστη που γεννά τα έργα. Η πίστη βεβαίως χωρίς τα έργα είναι νεκρή αλλά τα έργα μόνα ποτέ δεν μπορούν να καταργήσουν την πίστη ως περιττή, ως άχρηστο και ξεπερασμένο πράγμα. Και δυστυχώς αυτό συμβαίνει στις μέρες μας· οι άνθρωποι ματαιώς αγωνίζονται να οικοδομήσουν τον βίο

τους και κατεξαντλούνται σε μια εξωτερική δραστηριότητα καλών έργων, ενώ δεν έχουν εσωτερική πίστη.

Χωρίς την πίστη στην αλήθεια και την αξιοπιστία του λόγου του Θεού, δεν μπορούν οι άνθρωποι να γνωρίσουν ποια είναι τα καλά έργα. Η εσωτερική μας αίσθηση, με την οποία διακρίνουμε το καλό και το κακό, χωρίς το φως της πίστης υφίσταται βλάβη και αναπηρία, και κάθε φορά βλέπει διαφορετικά το καλό και το κακό, ανάλογα με τα πρόσωπα και τις περιστάσεις. Για τούτο ακριβώς και στις μέρες μας οι οποίες είναι μέρες πνευματικής κρίσεως και μείωσης της πίστης των ανθρώπων, είναι μειωμένη και η ικανότητα της εσωτερικής τους αίσθησης και βλέπουν ο καθένας με δικό του τρόπο το καλό και το κακό. Είναι επομένως ανάγκη να στηριχτούμε όλοι πάνω στην αμετακίνητη βάση της πίστης, για να παρουσιάζουμε έργα καλά και ωφέλιμα και να ενεργούμε πάντοτε ως μέλη της Εκκλησίας του Χριστού, προς δόξαν Αυτού και σωτηρία δική μας. Αμήν.

Αρχιμ. Α.Δ.Ρ. »

Κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος εύκολα διαπιστώνει πόσο απλά και καθαρά είναι τα λόγια του Θεού αλλά και το χρέος των πιστών που πρέπει να δραστηριοποιούνται «προς έργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς» (Εφεσ. 2/β/10). Δεν υπάρχουν αντιφάσεις στο λόγο του Θεού ούτε δικαιολογούνται οι φανατικοί και δογματικοί εκπρόσωποι των διαφόρων εκκλησιών/δογμάτων, που διαιρούν το σώμα του Χριστού εξ αιτίας της άγνοιας ή της ισχυρογνωμοσύνης τους. Οι αντιφάσεις, αλίμονο, υπάρχουν μόνο μέσα στα μυαλά των ανθρώπων λόγω της πνευματικής διαφθοράς που έχουν υποστεί χιλιάδες χρόνια μέσα στη βασιλεία του Σατανά. Ας φυλαχθούμε λοιπόν! ❧

Μια δεύτερη ματιά

ΤΟ «ΚΟΥΣΟΥΡΙ», Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΚΑΘΑΡΣΗ

Σε μεγάλο πρόβλημα έχει αναχθεί η α-γαμία του κλήρου στις εκκλησίες που την επιβάλλουν στα μέλη της (κλήρος, οργανώσεις κ.λπ.), επειδή συχνότατα επιφέρει την εκδήλωση διαστροφών όπως η παιδεραστία, η μοιχεία και η ομοφυλοφιλία.

Με αφορμή την έκδοση από τον πάπα Βενέδικτο, ειδικής εγκυκλίου για τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, η εφημερίδα «**Ορθόδοξος Τύπος**» (23-12-05) καταγγέλλει πολλά και σημαντικά, τα οποία μεταξύ άλλων ομολογούν την ύπαρξη προβλήματος και στην Ελλαδική Εκκλησία, το οποίο ο Αρχιεπίσκοπος καλύπτει. Ιδού ένα απόσπασμα:

(...) Υπό την παρούσαν ηγετική δομή της, η Διοικούσα Εκκλησία δεν είναι δυνατόν να [εκδώσει εγκύκλιο απαγορεύουσα τη χειροτονία ομοφυλοφίλων] διότι μίαν φοράν ωμίλησε πέρυσι περί των κιναιδών και τόση ήτο η σύγχυσις της, ώστε τα «έχασε» και κατέληξεν εις το να ευλογήση την ομοφυλοφιλία! «Βράζει» εξάλλου, ο αρχιεπισκοπικός περίγυρος από υποκείμενα έχοντα το «κουσούρι»! (...)

Την 28.1.05 ο «Ο.Τ.» εδημοσίευσε βαρυσήμαντον άρθρον του Καθηγητού κ. Ιωάννου Κορναράκη, εις το οποίον ανεφέροντο και αυτά τα εύστοχα: «Η μέχρι σήμερα αρχιεπισκοπική θητεία του κ. Χριστοδούλου έχει ήδη εμπεδώσει στον κοινωνικό χώρο μια θλιβερή πραγματικότητα: τη βεβαιότητα ότι προστατεύει και στηρίζει συνεχώς, με τη σιωπή του, την ομοφυλοφιλία στον εκκλησιαστικό χώρο. Επανειλημμένες προκλήσεις και προτροπές του δημοσιογραφικού κόσμου (και όχι μόνον) για κάθαρση της Εκκλησίας, από σπιλωμένους

λειτουργούς της, πέφτουν συνεχώς στο κενό. «Αργεί (σήμερα) ο νόμος και το Ευαγγέλιο», γιατί έχει μπει λουκέτο στα εκκλησιαστικά δικαστήρια! Οι γνωστές υποθέσεις φτάνουν σπανίως εκεί, αλλά και αν φτάσουν, δεν εκδικάζονται! Η εκκλησιαστική δικαιοσύνη σιωπά, γιατί σιωπά ο Μακ. κ. Χριστόδουλος! (...)

Ιστορία όντως θλιβερή, αν σκεφθεί κανείς την εξαπάτηση του πληρώματος της Εκκλησίας με ένα ενθρονιστήριο λόγο εντυπωσιακό και φέρελπι για το μέλλον της Εκκλησίας. Ιδού όμως το μέλλον αυτό! «Η Εκκλησία είναι διεφθαρμένη», διακηρύσσεται στον ευρύτερο κοινωνικό χώρο!..

Πράγματι, τα «άδηλα και τα κρύφια» απεκαλύφθησαν, ολίγον κατ' ολίγον και ο Αρχιεπίσκοπος ηναγκάσθη, την ανάγκην φιλοτιμίας ποιούμενος, να ομολογήση ενώπιον της Ιεράς Συνόδου ότι «επίορκοι» Μητροπολίται κατελήφθησαν από «φιληδονία», διό και μετέτρεψαν τας Μητροπόλεις των εις «θερμοκήπια αθλιότητων»... Τώρα τηρεί σιωπήν ο Μακ. κ. Χριστόδουλος. (...)

Επίσης, μνημονεύοντας παλαιότερη δήλωση του Αρχιεπισκόπου, ότι: «Εμείς δεν είμαστε Γερμανοί, Γάλλοι, Άγγλοι. Εμείς είμαστε άντρες, ανδροπρεπείς Έλληνες, και μιλάμε αντρίκια»!, ο «Ο.Τ.» αναρωτιέται: «Τι υποκρύπτει, αλήθεια, η επιμονή του Αρχιεπισκόπου να προβάλλη την ανδροπρεπή συμπεριφοράν μας, διαστέλλων μάλιστα ταύτην από τους προφανώς θηλυπρεπείς Γερμανούς, Γάλλους και Άγγλους; Ο λαός έχει τας εκδοχάς του, και διά τούτο εκάγχασε πικρώς με την ανωτέρω αρχιεπισκοπικήν δήλωσιν. Αν θελή-

σουν ο Αρχιεπίσκοπος και οι Συνοδικοί να ακούσουν τα εν προκειμένω σχόλια της κοινής γνώμης, θα ανατριχιάσουν!»

Κατά τα λοιπά η “αυτοκάθαρση” της Ελλαδικής Εκκλησίας έχει ήδηθεν τελειώσει... (Βλ. και σελ. 28)...

ΙΕΡΗ ΔΙΓΛΩΣΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟ “ΚΟΥΣΟΥΡΙ”

Το Νοέμβριο του 2004 ο Αρχιεπίσκοπος χαρακτήριζε από άμβωνος την ομοφυλοφιλία “κουσούρι” και τους ομοφυλόφιλους “αμαρτωλούς”, λέγοντας χαρακτηριστικά:

«Σκεφτείτε πού έχουμε φτάσει, σε ποιο κατάντημα έχει φτάσει η ανθρωπότητα, η οποία την αμαρτία, που είναι διακεκρυγμένη, βωύσα και κράζουσα θέλει να την καλύψει, να μη λέμε, να μη μιλάμε, γιατί ενοχλούνται αυτοί που έχουν το κουσούρι. Γιατί θέλουν όλοι οι άλλοι να το παραδεχθούν ως μια φυσιολογική κατάσταση».

Σύμφωνα όμως με κείμενο που με τον παραπάνω τίτλο δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα www.e-go.gr, την παραμονή των Χριστουγέννων, ο Αρχιεπίσκοπος και οι υπηρεσίες του κρίνονται για ασυνέπεια και διγλωσσία. Μεταφέρουμε τα κυριότερα αποσπάσματα:

Την ώρα που ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος χαρακτήριζε την ομοφυλοφιλία «κουσούρι», κατακρίνοντας με σφοδρότητα τον γάμο μεταξύ ατόμων ίδιου φύλου, η Ιερά Σύνοδος επιχειρούσε να νομιμοποιήσει τα κρούσματα ομοφυλοφιλίας στις τάξεις των μητροπολιτών. Πρόσφατα, το νομικό τμήμα της Ιεράς Συνόδου υπέβαλε αίτηση στην Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, προκειμένου να μη θεωρείται η ομοφυλοφιλία εμπόδιο στην άσκηση του δημόσιου λειτουργήματος των μητροπολιτών.

Όμως, κατά πάσα πιθανότητα, οι επίσκοποι με τις ιδιαίτερες προτιμήσεις θα περιμένουν για πολύ ακόμα, έως ότου «εγκριθούν» και τυπικά τα κρούσματα ομοφυλοφιλίας που ενδημούν στους κόλπους της Εκκλησίας...

Στις 12 Απριλίου 2005 η Αρχή εξέδωσε την υπ’ αριθμόν 25 απόφασή της, «περί του δημοσιεύειν τα σκάνδαλα των κληρικών». (...) Στην απόφαση αναφερόταν ρητά ότι «η δημόσια γνώμη δικαιούται να γνωρίζει αν ένας μητροπολίτης που προβάλλει εαυτόν ως στερούμενο προσωπικής ζωής και ως παράδειγμα αρετής, αγνότητας, αγαμίας, πενίας κ.λπ. και ζητεί από το ποίμνιό του να μιμηθεί το παράδειγμά του, διάγει πράγματι βίο άκρως αντίθετο και σκανδαλώδη».

Λίγους μήνες ύστερα από τη γνωμάτευση της ανεξάρτητης αρχής, για το αν είναι ή όχι οι κληρικοί και οι επίσκοποι δημόσια πρόσωπα, το νομικό τμήμα της Ιεράς Συνόδου, στις 2/6/2005, απέστειλε αίτηση με την οποία ζητούσε να μη συμπλέκεται η ομοφυλοφιλική συμπεριφορά ενός μητροπολίτη με την άσκηση του δημόσιου λειτουργήματός του. Αντιγράφουμε αποσπάσματα από την «αίτηση θεραπείας περί ανακλήσεως της Ιεράς Συνόδου»:

«Ειδικώς ως προς τα προσωπικά δεδομένα του μητροπολίτου (τάδε), τα οποία έτυχον επεξεργασίας υπό του ως άνω τηλεοπτικού σταθμού εν ουδεμία περιπτώσει δύνανται να θεωρηθούν ότι συνδέονται με την άσκηση δημόσιου λειτουργήματος, διότι πρόκειται περί δεδομένων αναφερόμενων εις αυστηρώς προσωπικήν (ομοφυλοφιλικήν) συμπεριφοράν, παντελώς άσχετον προς την άσκηση δημόσιου λειτουργήματος».

«Συνεπώς και αν εισέτι γίνει δεκτόν ότι ο μητροπολίτης είναι δημόσιον πρόσωπον, αυτό ακριβώς το οποίο εμείς αρνούμαστε[,] και πάλι η επεξεργασία των συγκεκριμένων προσωπικών δεδομένων (ότι δηλαδή είναι ομοφυλόφιλος) είναι μη νόμι-

μος, διότι τα δεδομένα αυτά (ομοφυλοφιλική συμπεριφορά) δεν συνδέονται με την άσκηση δημοσίου λειτουργήματος».

Η νομοθεσία προβλέπει πως αν κάποιος είναι δημόσιο πρόσωπο, τότε είναι θεμιτή η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων του. Γι' αυτό το νομικό τμήμα της Ιεράς Συνόδου «έχτισε» στην επιχειρηματολογία ότι οι μητροπολίτες δεν είναι δημόσια πρόσωπα. Για να αποφύγει τη μετάδοση προσωπικών τους δεδομένων.

Η πράξη αυτή, όπως εύστοχα παρατηρεί ο εκκλησιαστικός δημοσιογράφος κ. Δ. Μακρής στην εφημερίδα «Στύλος Ορθοδοξίας» (29-12-05), «πέραν του ότι είναι θεολογικά αστήρικτη και επιεικώς δύναται να χαρακτηριστεί απαράδεκτη ουσιαστικά, επαναφέρει στην Μητρόπολη Αττικής τον Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη και ανατρέπει διά της πλαγίας την απόφαση της Ιεράς Συνόδου τον Φεβρουάριο του 2005. Διότι είναι προφανές ότι με την γνωμάτευση αυτή αποδυναμώνονται οι λόγοι αποπομπής του, αφού διαχωρίζεται ως παντελώς άσχετη η «αυστηρώς προσωπική (ομοφυλοφιλική) συμπεριφορά προς την άσκηση δημοσίου λειτουργήματος»!!!

Μόλις ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων κ. **Αμβρόσιος**, πληροφορήθηκε την ύπαρξη του παραπάνω εγγράφου της Αρχιεπισκοπής, έστειλε επιστολή στον Αρχιεπίσκοπο και ζήτησε να ανακληθεί το συγκεκριμένο έγγραφο και να εκδοθεί έκτακτο διάγγελμα που θα καταδικάζει την ομοφυλοφιλία δεδομένου ότι, όπως ορθά υποστήριξε, «ο βίος των Μητροπολιτών και εν γένει των κληρικών οφείλει να είναι διάφανος». Ακόμη ζήτησε η Ιερά Σύνοδος να εκφράσει «τη λύπη της δια τη σημειωθείσα βλάβη εις τας συνειδήσεις των πιστών» και τέλος να απομακρυνθούν από τις Συνοδικές Υπηρεσίες όσοι με οποιονδήποτε τρόπο αναμείχθηκαν στη σύνταξή του.

Ποια θα είναι η ανταπόκριση του Αρχιεπισκόπου; Είδομεν... **Τ**

<http://new.e-go.gr/news/articles.asp?catid=4326&subid=2&pubid=22098>

www.ethnos.gr/article.asp?catid=5348&subid=2&pubid=22098

www.rnn.gr/greek/index.php?option=com_content&task=view&id=359&Itemid=45

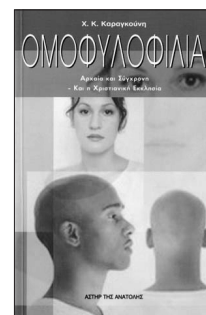
www.orthodoxia.gr/show.cfm?id=826&obcatid=1

ΤΟ «ΚΟΥΣΟΥΡΙ» ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΔΟΓΜΑΤΑ

Τα παραπάνω με κανένα τρόπο δεν απαλλάσσουν άλλα δόγματα, κάποια από τα οποία χαρακτηρίζονται από την ίδια ασυνέπεια αφού, στο εξωτερικό τουλάχιστον –και συνήθως ό,τι συμβαίνει εκεί έρχεται και εδώ μετά από μικρό διάστημα–, όπως π.χ. οι Διαμαρτυρόμενοι έχουν ταχθεί είτε ευθέως (όπως η Λουθηρανική Εκκλησία της Σουηδίας) είτε σιωπηρώς υπέρ της αποδοχής ή έστω ανοχής της ανώμαλης αυτής κατάστασης και στην ηγεσία και στο ποίμνιό τους.

Ως ενδιαφέρουσα εξαίρεση αναφέρεται η Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία, που πρόσφατα έκδωσε το βιβλίο «**Ομοφυλοφι-**

λία, αρχαία και σύγχρονη – Και η σύγχρονη εκκλησία» του Έλληνα καθηγητή της Καινής Διαθήκης στο Παν/μιο της Ουψάλας, κ. **Χρυσ. Καραγκούννη**, [μετάφραση Χ. Νταγκουνάκη], όπου εξετάζεται το ζήτημα από ιστορική, βιβλική και κοινωνική άποψη, και εκφράζονται ενδιαφέροντα συμπεράσματα. Η ίδια Εκκλησία είχε συστήσει και παλαιότερα ειδική επιτροπή ιατρών που εξέτασαν το πρόβλημα. **Τ**

Η Ευλογία στην Καινή Διαθήκη

Σε πολλά εδάφια της Παλαιάς Διαθήκης, ο Θεός παρουσιάζεται να ευλογεί είτε μεμονωμένα άτομα της αρχαίας εποχής είτε το λαό Ισραήλ ως σύνολο ή να υπόσχεται ότι θα τους ευλογήσει στο μέλλον. Πολλοί Χριστιανοί παίρνουν αυτά τα χωρία και προσπαθούν να τα εφαρμόσουν στους πιστούς της Νέας Διαθήκης. Στην συνέχεια άλλοι απορούν που όσα αναγράφονται εκεί δεν συμβαίνουν και στη δική τους ζωή... άλλοι πάλι φορτώνονται “ενοχές”, επειδή θεωρούν ότι υπάρχει πρόβλημα στη σχέση τους με τον Θεό και γι’ αυτό δεν βλέπουν στις ημέρες τους «τα μπερεκέτια (ευλογίες) του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ».

Παρατηρούμε, εντούτοις, ότι παρόμοια εδάφια απουσιάζουν από την Καινή Διαθήκη. Γιατί; Αυτή η έλλειψη μας οδήγησε να κάνουμε μια σχετική έρευνα στη Βίβλο και, όπως αποδείχθηκε, τα πράγματα είναι αρκετά διαφορετικά από την παραπάνω αντίληψη.

Τι δείχνει η έρευνα

Ιδού, λοιπόν, τι έδειξε η έρευνά μας:

(Α) Ως προς την σημασία, οι λέξεις «**ευλογέω**» και «**ευλογία**» προέρχονται από το πρόθεμα «**ευ**» (=καλό) και το ουσιαστικό «**λόγος**». (Βλέπε πλαίσιο).

(Β) Ως προς την χρήση, όσον αφορά τις Άγιες Γραφές, η λέξη “ευλογία” εκτός των Ευαγγελίων στα γραπτά της Κ.Δ. αναφέρεται ελάχιστες φορές (αντίθετα

από τη συχνότητα της Παλαιάς Διαθήκης). Στις περισσότερες δε από αυτές πρόκειται για δανεισμό χωρίων της Π.Δ. ή αναφορά σε γεγονότα της Π.Δ., όπως π.χ. όταν ο Θεός υπόσχεται στον Αβραάμ ότι μέσω του σπέρματός του θα ευλογήσει όλα τα έθνη της γης. Επίσης χρησιμοποιείται, σε μερικές μόνο φορές, για να περιγράψει την έκφραση καλών λόγων εκ μέρους ανθρώπων.

Σχετικά με τους χριστιανούς, στην πραγματικότητα υπάρχουν δύο μόνο ευλογίες: **(1)** Εκείνη που αφορά τις προεκτάσεις της ευλογίας προς τον Αβραάμ, η οποία μεταφέρεται στους πιστούς μέσω της πίστης στον Θεό διά του Χριστού. **(2)** Εκείνη που έχει ήδη γίνει από τον Θεό σε χρόνο παρελθόντα και πρόκειται να την απολαύσουμε οι πιστοί στο μέλλον στα πλαίσια της Βασιλείας του Θεού.

Για τον παρόντα χρόνο, όμως, πουθενά στην Κ.Δ. δεν βλέπουμε τους Αποστόλους να “ευλογούν” συνανθρώπους τους, να τους μεταφέρουν κάποια “ευλογία” ή “ειδική ευχή”, όπως κατά κόρον κάνουν διάφοροι κληρικοί, επειδή εκ μέρους του Θεού ό,τι ήταν να κάνει για μας το έχει ήδη κάνει και αναμένεται από τους πιστούς να το εκτιμήσουν, να το ποθήσουν και να το λάβουν.

Δεν υπάρχει κάτι παραπάνω που μπορεί να ζητήσει ο άνθρωπος από τον Θεό, που δεν το έχει ήδη προμηθεύσει. Δεν

Ευλογία – Ευλογώ [Από το Λεξικό «Πάπυρος»]

Ευλογώ – 1. επαινώ, εγκωμιάζω, υμνώ, δοξάζω, δοξολογώ («ευλογούμεν τον Θεόν και Πατέρα», ΚΔ)· (για τον Θεό ή για ανθρώπους) δίνω την ευλογία μου, την ευχή μου· λέω καλούς λόγους για κάποιον· απαγγέλλω πανηγυρικό· επαινώ δικαίως· τιμώ κάποιον· (παθ.) **ευλογούμαι**· επαινούμαι, απολαμβάνω τον έπαινο ή την τιμή κάποιου.

Ευλογία – Λόγος που προέρχεται από τον Θεό και παρέχει ευτυχία («ευλογία Κυρίου επί κεφαλήν δικαίου», ΠΔ)· η πράξη, η έκφραση της ευλογίας, η ευχετική εκδήλωση («επάξω επ’ εμαυτόν κατάραν, ουκ ευλογίαν», ΠΔ)· (αρχ.) ωραίος λόγος, καλή, ωραία έκφραση («ευλογία και ευαρμοστία και... ευρυθμία», Πλάτ.)· ευηχία λόγου· ευπρέπεια, κοσμιότητα εκφράσεως· επαινετικός λόγος, έπαινος, εγκώμιο· καλή φήμη, αγαθή υπόληψη, δόξα («αγήραντος ευλογία», Σιμων.)· πιθανολογία, ευλογοφάνεια· ευμενής, αυτοπροαίρετη παροχή αγαθών («ίνα... προκαταρτίσωσι... την ευλογίαν υμών», ΚΔ)· άφθονη παροχή, πλούσια συγκομιδή («ο σπείρων επ’ ευλογίαις και θερίσει», ΚΔ). (νεοελλ.) η ευχή που δίνεται από ηλικιωμένα μέλη της οικογένειας ή από οποιονδήποτε ηλικιωμένο προς νεότερους («το παιδί προοδεύει γιατί έχει την ευλογία του πατέρα»)· αφθονία αγαθών, πλούτος η μεγάλη δεξιότητα σε κάτι, ταλέντα («ευλογία του Θεού»)· (μσν.) ευμενής προς κάποιον διάθεση του Θεού που φέρνει αγαθά· ευχή, ευχετική έκφραση. Αντίθετο από την κατάρα.

μπορούμε να ζητάμε π.χ. Άγιο Πνεύμα, επειδή ήδη ο Θεός το έχει δωρίσει στους ανθρώπους· δεν μπορούμε να ζητάμε "ευλογίες", επειδή ο Θεός έχει ήδη διαθέσει σ’ εμάς τις μέγιστες και τίμιες επαγγελίες. Ο απόστολος Πέτρος το δηλώνει αυτό με τον εξής κατηγορηματικό τρόπο: «**Η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγισται και τίμιαι επαγγελίαι, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμω υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν**» (Β΄ Πέτρ. 1/α/3-4).

Ύστερα από τα παραπάνω δικαιολογημένα θα έλεγε κανείς ότι η αίτηση από τον Θεό "ευλογιών" είναι μάλλον δείγμα λανθασμένης ή περιορισμένης αντίληψης του μεγαλείου και του πλήθους των ευλογιών που ήδη έχουν δωρηθεί σ’

εμάς και στην πραγματικότητα ζητάμε εκείνα που ήδη μας ανήκουν.

Συνεπώς, η επίκληση "ευλογιών" κατά το παράδειγμα της Π.Δ., το λιγότερο ως παλιμπαιδισμός θα μπορούσε να χαρακτηριστεί.

Η ευλογία του Ααρών

Για παράδειγμα ας χρησιμοποιήσουμε την ευλογία του Ααρών και των διαδόχων του, δεδομένου ότι ο Θεός είχε δώσει στους ααρωνικούς ιερείς συγκεκριμένο τύπο ευλογίας, όπως διαβάζουμε στους Αριθμούς 6/ς/23-27: «**Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού, λέγων, Ούτω θέλετε ευλογεί τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες προς αυτούς· Ο Κύριος να σε ευλογήση και να σε φυλάξη· Ο Κύριος να επιλάμψη το πρόσωπον αυτού επί σε και να σε ελεήσει· Ο Κύριος να υψώση το πρόσωπον αυτού επί σε και να σοι δώση ειρήνην· Και θέλουσιν επιθέσει το όνομά μου επί**

τους υιούς Ισραήλ· και εγώ θέλω ευλογήσει αυτούς».

Ερευνώντας τα αιτήματα/ευχές της εν λόγω ευλογίας, παρατηρούμε ότι ο ιερέας ευχόταν και επικαλούνταν: **(α)** την ευλογία και προστασία του Θεού (να σε ευλογήση και να σε φυλάξη), **(β)** τη φώτιση και το έλεός Του (να επιλάβη το πρόσωπον αυτού επί σε και να σε ελεήσει), **(γ)** τη φανέρωση και εύνοια του Θεού και την παροχή ειρήνης [σαλόμ/ειρήνη=αίσθηση πληρότητας], (να υψώσει το πρόσωπον αυτού επί σε και να σοι δώσει ειρήνην), και **(δ)** την αναγνώριση ειδικής σχέσης του ανθρώπου με τον Θεό (και θέλουσιν επιθέσει το όνομά μου επί τους υιούς Ισραήλ).

Όταν οι ιερείς έκαναν αυτές τις επικλήσεις, ζητούσαν από τον Θεό να ανανεώσει τη διαθήκη που είχε συνάψει με τους αρχαίους Ισραηλίτες, και προς τους απογόνους τους και, ως αποτέλεσμα, Εκείνος βεβαίωνε ότι θα τους χάριζε την εύνοιά Του (εγώ θέλω ευλογήσει αυτούς).

Όσον αφορά τους αρχαίους Ισραηλίτες, όλα τα παραπάνω ζητήματα ήταν αντικείμενα συναρτώμενα από τη σχέση τους με τον Θεό. Οι άνθρωποι έπρεπε να τηρούν τους όρους της διαθήκης που σύναψε ο Θεός με τους πατέρες τους στο Σινά. Κανένας όμως άνθρωπος δεν μπορούσε με δική του δύναμη και ικανότητα να ανταποκριθεί σε όλους εκείνους τους όρους, γι' αυτό και ουδέποτε τηρήθηκαν σωστά. Όπως μάλιστα εξηγεί ο Παύλος στην Επιστολή προς Ρωμαίους, ο λόγος που δόθηκε ο Νόμος αυτός δεν ήταν επειδή ο Θεός έλπιζε ότι θα μπορούσε ποτέ να τηρηθεί από αδύναμους ανθρώπους, αλλά για να τους δώσει να καταλάβουν ότι θα μπορούσαν να κερδίσουν τη σωτηρία τους και την εύνοιά Του ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗ ΧΑΡΗ του Θεού .

Κάτω από τέτοιο καθεστώς, λοιπόν, ήταν εύλογο οι άνθρωποι –που έτσι κι αλλιώς δεν είχαν άλλη ελπίδα– να επικαλούνται και να ζητούν από τον Θεό όλα όσα η ααρωνική ευλογία περιείχε.

Οι ευλογημένοι του Πατρός

Μπορεί όμως να χρησιμοποιείται σήμερα η ίδια "ευλογία" στην εκκλησία του Χριστού; Αν και χωρίς δισταγμό θα λέγαμε ότι "δεν βλάπτει", εν τούτοις, στην πραγματικότητα, είναι χωρίς νόημα και περιεχόμενο επειδή είναι σαν να προσπαθούμε να ανοίξουμε ήδη ανοιχτές πόρτες, αφού όλα αυτά ήδη τα έχει χαρίσει ο Θεός μέσω του Χριστού στα παιδιά Του, που είναι «**οι ευλογημένοι του Πατρός**» (Ματθ. 25/κε/34).

- **Ευλογία** – «Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ευλογήσας ημάς εν πάση ευλογία πνευματική εις τα επουράνια διά Χριστού» (Εφεσ. 1/α/3).

- **Προστασία** – «Τα πρόβατα τα εμά (...) δεν θέλουσιν απολεσθή εις τον αιώνα, και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου.» (Ιωάν. 10/ι/27).

- **Φώτιση** – «Ο Θεός (...) έλαμψεν εν ταις καρδίαις ημών προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού διά του προσώπου του Ιησού Χριστού» (Β' Κορ. 4/δ/6).

- **Έλεος** – «Ο Θεός πλούσιος ων εις έλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα, εξωποίησεν ημάς μετά του Χριστού» (Εφεσ. 2/β/5).

- **Φανέρωση και εύνοια του Θεού** – «Ότε δε ηυδόκησεν ο Θεός, (...) να αποκαλύψη τον Υιόν αυτού» (Γαλ. 1/α/15).

- **Ειρήνη** – (παροχή αίσθησης πληρότητας) «Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμήν δίδω εις εσάς· ουχί καθώς ο κόσμος δίδει, σας δίδω εγώ» (Ιωάν. 14/ιδ/27).

Ευλογημένος – Ευλογητός

Ευλογημένος – Η μτχ. παθ. παρακμ. ευλογημένος, αυτός που έχει ευλογία από τον Θεό («ευλογημένη συ εν γυναιξί», ΚΔ)· δοξασμένος.

Ευλογητός – Τα επίθετα με κατάληξη “-ητος” σημαίνουν ότι το αντικείμενο αξίζει, του ταιριάζει, το αναφερόμενο (π.χ. *μισητός*=αυτός που αξίζει μίσος, *αξιαγάπητος*=αυτός που αξίζει να τον αγαπούν, *μαχητός*=αυτός που ταιριάζει να πολεμηθεί, *λατρευτός*=αυτός που αξίζει να λατρευτεί κ.ο.κ.). Με αυτή την έννοια ευλογητός είναι εκείνος που του ταιριάζει να λαβαίνει ευλογία υπό την έννοια του επαίνου και της δοξολογίας.

Στα βιβλικά κείμενα σε όλες ανεξαιρέτως τις περιπτώσεις το «ευλογητός» αποδίδεται αποκλειστικά και μόνο στον Θεό Πατέρα επειδή κανένας άλλος δεν είναι εγγενώς άξιος τέτοιου επαίνου. – Μοναδική πιθανή εξαίρεση αποτελεί το Ρωμ. 9/θ/5, όπου ίσως αποδίδεται και στον Χριστό.

Ας προσέξουμε το παράδειγμα όπου ο Μελχισεδέκ αναφέρεται στον Αβραάμ ως «ευλογημένος» –επειδή είχε δεχθεί την ευλογία του Θεού– αλλά στον Θεό ως «ευλογητό» –επειδή Του αξίζει δικαιωματικά η ευλογία αφού είναι ο Ύψιστος. [**«Ευλογημένος ο Άβραμ παρά του Θεού του Υψίστου, όστις έκτισε τον ουρανόν και την γην· και ευλογητός ο Θεός ο Ύψιστος όστις παρέδωκε τους εχθρούς σου εις την χείρα σου»** (Γεν. 14/ιδ/19-20)].

Συνεπώς, είναι λάθος να λέμε ή να γράφουμε «ευλογητή συνάθροιση, ευλογητή συντροφιά, ευλογητή μελέτη κ.λπ.». Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις η σωστή λέξη θα ήταν “ευλογημένη”, και σίγουρα όχι “ευλογητή”.

• **Ειδική σχέση με τον Θεό** – «Έχοντες λοιπόν, αδελφοί, παρρησίαν να εισέλθωμεν εις τα άγια διά του αίματος του Ιησού» (Εβρ. 10/ι/19).

Οι ευλογίες των πιστών είναι καρπός του «Τετέλεσται»

Ενώ για τους Ισραηλίτες η απονομή ευλογίας εκ μέρους του Θεού δεν ήταν εξασφαλισμένη αλλά εξαρτιόταν από την τήρηση του ηθικού και του τελετουργικού νόμου, («και εγώ θέλω ευλογήσει αυτούς»), για τους πιστούς του Χριστού όλα είναι διαφορετικά χάρη στο ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ του Χριστού.

Ο Κύριος, με το τελειωμένο έργο Του στον σταυρό, την ανάσταση και την ανάληψή Του στους ουρανούς, «**Αναβάς εις**

ύψος, ηχημαλώτευσεν αιχμαλωσίαν και έδωκε χαρίσματα εις τους ανθρώπους» (Εφεσ. 4/δ/8) και μας χάρισε την «**αφθονίαν της ευλογίας του ευαγγελίου**» (Ρωμ. 15:29).

Αντί λοιπόν τις τετριμμένες ευχές, τις στείρες από κάθε περιεχόμενο, μακάρι να μπορούμε να επαναλάβουμε με κάθε πρόσφορο τρόπο στους συνανθρώπους μας τον λόγο του αποστόλου Πέτρου: «**Προς εσάς πρώτον ο Θεός αναστήσας τον Υιόν αυτού Ιησούν απέστειλεν αυτόν διά να σας ευλογή όταν επιστρέψετε έκαστος από των πονηριών υμών**» (Πράξ. 3/γ/26). Τότε και η δική τους ζωή θα είναι αληθινά γεμάτη από την ευλογία του Θεού, όπως εκφράζεται στο πρόσωπο και το έργο του Χριστού.

Οι περιοδεύοντες...

Κείμενο που διαβάσαμε στην εφημερίδα «**Αγώνας**», που εκδίδουν οι «Αγωνιζόμενοι Χριστιανοί» στη Λάρισα (Νοεμ. 2005), με τίτλο «**ΟΙ ΓΥΡΟΛΟΓΟΙ ΔΕΣΠΟΤΑΔΕΣ**», έδωσε την αφορμή να γραφτούν τα παρακάτω, μεταφέροντας συνάμα κάποια χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το εν λόγω φύλλο.

Με αφετηρία κάποια σύσταση που έκανε ο Αρχιεπίσκοπος στους ιερείς, να μην μεταποιούν τις εκκλησιαστικές εορτές σε εμποροπανηγύρεις, ο συντάκτης της εφημερίδας σημειώνει ότι σε κάθε μεγάλο πανηγύρι συρρέουν και πολυάριθμοι “δεσποτάδες” ο δε Αρχιεπίσκοπος κρίνεται επειδή:

«...δεν έθιξε, είτε γιατί δεν το θέλησε, είτε γιατί δεν το τόλμησε, το περίεργο φαινόμενο των γυρολόγων δεσποτάδων, που περιφέρονται, ολοχρονίς, ανά την ελληνική επικράτεια, και σκανδαλίζουν με την επίδειξη της χλιδής τους και με την προβολή της κουφότητάς τους.

Έχει καταντήσει ρουτίνα, ανακόλουθη προς την εκκλησιαστική υποθεμελίωση της Ευχαριστιακής μας Συνάξεως και ασύμβατη προς την ευαισθησία του πληρώματος, η παρουσία δεκάδας ή και εικοσάδας Αρχιερέων εκεί, που γιορτάζεται ένας τοπικός άγιος. Ένας μάρτυς, που έχυσε το αίμα του για την πίστη στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού

ή ένας όσιος, που αρνήθηκε τα πλούτη και τις δόξες, για να ενσαρκώσει και να βιώσει τη δύναμη της αφοσίωσης στο Θεό και την αγάπη στον πονεμένο και κλαμένο αδελφό. Στον ιερό χώρο και κατά την ημέρα, που θα έπρεπε η εκκλησιαστική οικογένεια, ο ποιμένας-πατέρας και ο λαός-τα παιδιά του, να καταθέτουν τη συντριβή τους, τη μετάνοια τους και την ειλικρινή απόφασή τους να ευθυγραμμιστούν στα ίχνη των αγίων μας, θρονιάζονται και αποκρύπτουν, με τον όγκο τους και τα φανταχτερά αξεσουάρ τους, οι καλοθρεμμένοι και καλοστολισμένοι ξένοι ποιμένες, οι γυρολόγοι Μητροπολίτες, που δεν έχουν καμία αμεσότητα κοινωνίας με τα μέλη της τοπικής εκκλησιαστικής οικογένειας. Αποκλειστικός στόχος αυτής της δεσποτικής συρροής, ο εντυπωσιασμός. Το εξεζητημένο θέαμα. Η πρόκληση του στιγμιαίου θαυμασμού. Και η μεταφορά του ερεθιστικού, κολακευτικού λόγου στους ακροδέκτες της διαφήμισης.

Οι χρυσοστόλιστες, αστραφτερές μίτρες σε παράταξη. Οι βαρύτιμες πατερίτσες σε ευθυγράμμιση. Και πέρα από αυτά τίποτα το άξιο ιδιαίτερης προσοχής. Οι καλεσμένοι συλλειτουργγοί του επιτόπιου Μητροπολίτη δίχως τα διαπιστευτήρια της αξιοσύνης και της αγιότητας στην αλαζονική εμφάνισή τους.

Και ο λαός, που δεν είναι πια εγκλωβισμένος στην αμάθεια και στην αποστασιοποίηση από την επικαιρότητα, αντί του θαυμασμού και της προσκυνηματικής ενατένισης στα πρόσωπα των επισκεπτών-«ποιμένων», βρίσκει την ευκαιρία να εξετάσει χλευαστικά ή απορριπτικά, τα «προσωπικά τους δεδομένα» και να σταλάζει στην ψυχή του πρόσθετες σταγόνες από το φαρμάκι της απογοήτευσης.

Και προσθέτει ο αρθρογράφος:

Αυτό που γίνεται σήμερα στην Εκκλησία της Ελλάδος, δεν έχει καμιά σχέση και κανένα σύνδεσμο με αυτό, που έχουν θεσπίσει οι άγιοι Απόστολοι και οι φωτισμένοι Πατέρες μας. Στην πραγματικότητα είναι ακύρωση του Συνοδικού σχήματος, εκπεσμός του αρχιερατικού χαρίσματος και μεταποίηση του ιερού συνθρόνου σε εξέδρα επίδειξης.

Οι δεσπότες αυτοί, λέει η εφημερίδα, που ενδιαφέρονται για την επίδειξη και την καλοπέραση, έχουν πάντοτε έτοιμη τη βαλίτσα με τα άμφια και τις πατερίτσες τους και γυροβολούν, όπου γιορτή κι όπου πανήγυρις, για να ενωθούν με το κομβίο των γυρολόγων-πανηγυριστών και να απολαύσουν τις φιλοφρονήσεις του τοπικού ιερατείου και την κολακεία της καταπόσεως, κατά τα επίσημα, λουκούλλεια γεύματα. Λόγω δε της αδυναμίας τους για καθαρό και δυναμικό λόγο, παραμένουν αποκλειστικά σε ρόλο κομπάρσου. Στέκονται σιωπηλοί στην ακολουθία. Δείχνουν τα άμφιά τους, καμαρώνουν, καθώς αισθάνονται στο κεφάλι τη δεσποτική μίτρα. Στις αποσκευές τους θυλα-

κώνουν και το δώρο του “καλούντος αδελφού”. Και απέρχονται...

Όμως δεν είναι μόνοι οι Επίσκοποι της Ελλαδικής Εκκλησίας, που κάνουν τα παραπάνω. Σε άλλα δόγματα διάφοροι βαρύγδουποι ποιμένες –κυρίως του εξωτερικού– επισκέπτονται κατά καιρούς εκκλησίες στην Ελλάδα, τραβώντας φωτογραφίες που δικαιολογούν το μισθό τους και όχι σπάνια δέχονται το αποτέλεσμα της “λογίας” που συστηματικά γίνεται υπέρ του περιόδου “εργάτου”.

Προσθέτουν τίποτα με την παρουσία τους οι εν λόγω πνευματικοί “αστέρες”; Μάλλον όχι! Το μόνο ίσως που κατορθώνουν είναι και τη διδασκαλία της τοπικής εκκλησίας να θολώνουν με καινοφανείς “διδαχές” και μια ξένη εκκλησιαστική κουλτούρα να εισάγουν, που τις περισσότερες φορές ευτελίζει την πνευματικότητα σε επαγγελματισμό και την ευλάβεια σε συναισθηματικές “ανατριχίλες”.

Όμως καμία εκκλησία δεν έγινε ποτέ καλύτερη με τέτοιες μεθόδους, επειδή το Πνεύμα του Θεού απευθύνεται και εργάζεται στον εσωτερικό άνθρωπο και όχι στα εξωτερικά φαινόμενα, όποιες μορφής και αν είναι αυτά.

Ας προσέχουν, λοιπόν, οι ποιμένες να ταΐζουν με γνήσια πνευματική τροφή τα πνευματικά πρόβατα και όχι με “πλαστικά άχυρα”.

Τα πρόσωπα στη φωτογραφία αλλοιώθηκαν σκόπιμα, για λόγους διακριτικότητας.

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΣΩΘΕΙ...

Όπως πληροφορηθήκαμε από τον Τύπο ο Ναός της Αγίας Μαύρας, στο χωριό Μαχαιράδο στη Ζάκυνθο καταστράφηκε εντελώς από πυρκαγιά. Από τις φλόγες δεν γλίτωσε ούτε η εικόνα της Αγίας Μαύρας η οποία χρονολογείται από τον 3ο αιώνα και έφερε πολύτιμα αφιερώματα από εκατοντάδες πιστούς.

Την εκκλησία αυτή είχαμε επισκεφθεί πριν αρκετά χρόνια και τότε μας έκανε άσχημη εντύπωση αφενός ότι ο ιερέας δεν επέτρεψε να πάρουμε φωτογραφίες και αφετέρου επειδή τόσο ολόκληρο το κτίριο όσο και η ίδια η εικόνα ήταν ενωμένη με καλώδια αντικλεπτικού συναγερμού.

Δυστυχώς, όμως, αποδείχθηκε πως ούτε ο αντικλεπτικός συναγερμός ούτε η χάρη της εικόνας δε μπόρεσαν να σώσουν από την καταστροφή το αντικείμενο που δήθεν σώζει τους ανθρώπους. ☹

Η εικόνα που κήκε

www.nyloo.com

ΓΙΑ ΤΗΝ “ΚΑΘΑΡΣΗ” ...

Όπως ενημερώνει ο «Ορθόδοξος Τύπος» (9-12-05), ο γνωστός για τις καλές του σχέσεις με την Ελλαδική Εκκλησία Ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. **Ι. Βαρβιτσιώτης**, μιλώντας στο Ινστιτούτο Κωνσταντίνου Καραμανλή, ανέφερε ότι, «**Σε αντίθεση με την Εκκλησία, όπου η διακηρυγμένη καθαρση έμεινε στις εξαγγελίες, στον χώρο**

της Δικαιοσύνης χωρίζεται η ήρα από το στάρι». Οι διόλου κολακευτικές αυτές διαπιστώσεις του κ. Ευρωβουλευτή, φανερώνουν την απογοήτευση των πολιτών και την αδυναμία τους να πιστέψουν στις περί του αντιθέτου δηλώσεις του Αρχιεπισκόπου, ο οποίος δήλωσε ότι **Η ΚΑΘΑΡΣΗ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕ...** (Βλ. σελ. 19). ☹

ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ...

Ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος σε κήρυγμά του στον Άγιο Σπυρίδωνα Παγκρατίου αναφερόμενος στην δράση ορισμένων ιερέων δήλωσε:

«Αν θέλεις την ηρεμία σου δεν θα μιλάς καθόλου, θα ευλογάς το λαό, θα αγιάζεις το λαό και θα γεμίζεις τις τσέπες σου με χρήματα». Και πρόσθεσε πως «αυτό κάνουν οι περισσότεροι σήμερα γι' αυτό πάμε κατά Ισραήλ, μάλλον κατά διαβόλου θα έλεγα».

Δεν είναι της παρούσης να διερευνήσουμε τη σχέση μεταξύ «Ισραήλ και Διαβόλου» που ανέφερε ο Αρχιεπίσκοπος, –και για την οποία διαμαρτυρήθηκε η πρεσβεία του Ισραήλ–, σίγουρα όμως η θέση, ότι **ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΑΓΙΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΟ ΚΑΙ ΓΕΜΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΤΣΕΠΕΣ ΤΟΥΣ ΜΕ ΧΡΗΜΑΤΑ**, είναι και επίκαιρη και αληθινή... Παράλληλα παραπέμπει στον Χριστό, που δίδαξε πως «**Ου δύνασθε Θεώ δουλεύειν και μαμωνά**». Επί του προκειμένου, δυστυχώς, για άλλη μια φορά η πλειοψηφία δεν δικαιώνει την πράξη...

...ΚΙ ΑΛΛΟΙ ΠΗΓΑΙΝΑΝ ΜΕ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΣΤΟ ΧΕΡΙ, ΑΛΛΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣ ΤΟ ΜΑΖΕΥΑΝ ΚΑΙ ΚΑΝΑ ΔΙΣ ΓΙΑ "ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΩΡΑ"...

ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ ΜΗ ΟΜΟΣΑΙ ΟΛΩΣ

Η θέση του περιοδικού μας είναι ανέκαθεν κατά του όρκου, όπως δίδαξε ο Χριστός και οι Απόστολοι. Υπάρχουν βέβαια και διαφορετικές απόψεις που, κατά τη γνώμη μας προσπαθούν να συμβιβάσουν τα ασυμβίβαστα αλλά, σε τελευταία ανάλυση, τελικός κριτής των δούλων Του είναι ο Χριστός.

Εντούτοις, είτε λανθάνοντας είτε μη μπορώντας να κάνουν αλλιώς, κάποιοι αναγκάζονται να ομολογήσουν την καθαρή αλήθεια, όπως έγινε πρόσφατα στην εκπομπή «**Πρωταγωνιστές**» του δημοσιογράφου κ. Στ. Θεοδωράκη στον τηλεοπτικό σταθμό STAR, όπου μεταξύ άλλων ο Αρχιεπίσκοπος κ. **Χριστόδουλος** αναφέρθηκε και στο ζήτημα του όρκου. Αντιγράφουμε από την ιστοσελίδα του Πρακτορείου Εκκλησιαστικών Ειδήσεων:

ΔΗΜ/ΦΟΣ: Αλλά εγώ που είμαι μουσουλμάνος στο θρήσκευμα και θέλω να πάω να δουλέψω σε ένα Υπουργείο, πρέ-

πει να μπω σε μία διαδικασία να δίνω όρκο, ας πούμε, θρησκευτικό στη δουλειά μου;

ΑΡΧ/ΠΟΣ: Όχι. Το θέμα του όρκου έχει λυθεί.

ΔΗΜ/ΦΟΣ: Πως;

ΑΡΧ/ΠΟΣ: Με αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Καταρχήν τον όρκο δεν τον επιβάλλει η Εκκλησία. Και να σας πω και κάτι; Η Εκκλησία εδάνεισε κατά κάποιο τρόπο το θρησκευτικό όρκο στο κράτος, στην πολιτεία για να μπορεί η πολιτεία να ανευρίσκει την αλήθεια και το δίκαιο στα Δικαστήρια, παραδείγματος χάρη. Ξέρετε όμως ότι εμείς διδάσκουμε ότι ο όρκος ο θρησκευτικός απαγορεύεται και ότι αν ένας Χριστιανός μας πάει στο Δικαστήριο για να ορκιστεί και να καταθέσει, μετά έρχεται στον Πνευματικό του, εξομολογείται την αμαρτία αυτή που έκανε και λαμβάνει επιτίμιο από τον Πνευματικό.

ΔΗΜ/ΦΟΣ: Άρα πρακτικά συμφωνείτε να μην υπάρχει θρησκευτικός όρκος στα Δικαστήρια;

ΑΡΧ/ΠΟΣ: Όποιος θέλει μπορεί να ορκίζεται με θρησκευτικό όρκο. Όποιος δε θέλει, ορκίζεται στη συνείδησή του. Αυτό ισχύει σήμερα.

ΔΗΜ/ΦΟΣ: Η Βουλή πρέπει να ορκίζεται στο Ευαγγέλιο;

ΑΡΧ/ΠΟΣ: Αν δεν θέλει, ας μην ορκιστεί. Εμείς δεν είμαστε αυτοί που επιμένουμε.

Ιδιαίτερα πρέπει να τονιστεί η θέση του Αρχ/που ότι ΚΑΝΟΝΙΚΑ ο ορκιζόμενος πρέπει να εξομολογηθεί ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ ΑΥΤΗ που έκανε και ΝΑ ΛΑΒΕΙ ΕΠΙΤΙΜΙΟ. Δεν ρωτήθηκε όμως ο Αρχιεπίσκοπος αν κάνει το ίδιο όταν ορκίζει τους Βουλευτές, την Κυβέρνηση και τα στρατεύματα. Μια απάντηση εν προκειμένω θα ήταν ενδιαφέρουσα. **Τ**

http://www.rnn.gr/greek/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=5&Itemid=47

ΠΟΙΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙ;

Μιλώντας πριν από λίγο καιρό στο Κιλκίς ο Αρχιεπίσκοπος έστειλε μήνυμα κατά του διαχωρισμού Κράτους και Εκκλησίας διότι, όπως είπε, είναι «**όπως τα σιαμαία που εάν τα ξεχωρίσεις, συνήθως το ένα από τα δύο πεθαίνει**».

Δεν γνωρίζουμε πόθεν αντλεί αυτή τη διδαχή ο κ. Χριστόδουλος, επειδή εμείς διαβάζουμε στην Καινή Διαθήκη αφενός ότι πρέπει να αποδίδονται «**τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν**» (Μάρκ. 12/13/17) και αφετέρου ότι, όσον αφορά την Εκκλησία, «**πύλαι**

άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής» (Ματθ. 16/13/18).

Σύμφωνα με τον Χριστό, λοιπόν, Εκκλησία και Κράτος είναι πράγματα **ΑΣΥΝΔΕΤΑ**, σύμφωνα με τον Αρχιεπίσκοπο είναι **ΣΙΑΜΑΙΑ**...

Επειδή ο Χριστός δεν μπορεί να έκανε λάθος, αναπόφευκτα γεννιέται το λογικό δίλημμα: Είτε ο Αρχιεπίσκοπος περιφρονεί το λόγο του Χριστού είτε η Εκκλησία της οποίας ηγείται δεν ανήκει στον Θεό αφού μπορεί και να πεθάνει... Αν υπάρχει τρίτη λύση ευχαρίστως να την ακούσουμε. **Τ**

ΤΟ ΑΣΠΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΥΡΟ...

Αντίθετα από τα παραπάνω, ο Αρχιεπίσκοπος παλαιότερα είχε άλλες θέσεις και σε μελέτη του με τίτλο «**Εκκλησία και Πολιτεία**» έγραφε:

«Επί πολλά χρόνια η εκκλησία μας έζησε με τον σφικτό εναγκαλισμό του Κράτους, που από το ένα μέρος τής πρόσφερε ωρισμένα ψυχία οικονομικών κυρίως παροχών, ενώ από το άλλο εξακολουθούσε να την κρατεί δέσμια και υπηρέτρια των επιδιώξεών του. Στα τελευταία χρόνια άρχισε πια να ωριμάζει η ιδέα πώς η Εκκλη-

σία πρέπει να ξαναβρή την ελευθερία και ανεξαρτησία από την Πολιτεία. (...) Σήμερα, λοιπόν, γίνεται λόγος για διαχωρισμό. Σύμφωνα με όσα είπαμε, ο χωρισμός αυτός θα δώσει στην Εκκλησία την πλήρη ελευθερία της, ώστε να είναι αδέσμευτη και στην πορεία της ανεμπόδιστη»[*].

Πότε είχε δίκαιο; **Τ**

[*] Εφημ. «Ορθόδοξος Τύπος», 16-12-2005.

ΑΝΟΥΣΙΑ ΕΘΙΜΑ

Με τη ζωή του πλήρωσε ένας 19χρονος αθίγγανος που βούτηξε εφέτος στα παγωμένα νερά λίμνης στο Κεφαλόβρυσο Ελασσόνας, για να πιάσει το σταυρό που έριξαν οι ιερείς στην εορτή των Θεοφανίων.

Το δυστύχημα δε θα συνέβαινε, βέβαια, αν δεν υπήρχε το ανόητο και κάθε άλλο παρά χριστιανικό έθιμο που σχεδόν κάθε χρόνο πλουτίζει με ευτράπελα ή δυσάρεστα τα δελτία των ειδήσεων – άλλοτε μπλέκει το σχοινί, άλλοτε χάνεται ο σταυρός, άλλοτε καταρρέει η εξέδρα κ.λπ.

Εξάλλου, όλοι γνωρίζουν πως η “διάσωση του ναυαγού” σταυρού δεν έχει καμία σχέση με τη χριστιανική θρησκεία, αφού το μόνο που ενδιαφέρει τους “βουτηχτάδες” είναι **τα χρήματα** που θα μπορέσουν να συγκεντρώσουν από την περιφορά του “λάφυρου” στα σπίτια της περιοχής και **“η καλή τύχη”** που θα εξασφαλίσουν για τη νέα χρονιά.

Δυστυχώς, η διοικούσα Εκκλησία δεν ενδιαφέρεται να διαφωτίσει το λαό ούτε καν με την ευκαιρία της αρχαιοτάτης εορτής “των Φώτων”. Με τη συμμετοχή της σ’ αυτές τις ανοησίες, υποστηρίζει και συντηρεί τις εν λόγω δεισιδαιμονίες των ανθρώπων ενώ οι εφημέριοι καρπώνονται τα χρήματα που εισπράττουν από την διανομή κατ’ οίκους του ύδατος του “αγιασμού”...

Με τέτοια δεδομένα, οι Έλληνες θα παραμένουν **«λαός καθήμενος εν σκότει... εν τόπω και σκιά θανάτου»**, χωρίς να λάμπει επάνω τους το μέγα φως της ενανθρώπησης του Χριστού, όσο και αν οι ψάλτες λαρυγγίζουν το **«Είδομεν το φως το αληθινόν»...** **T**

Ο σκόλοπας του Παύλου (Β' Κορ. 12/18/7)

Δεν ξέρουμε τι ακριβώς ήταν ο σκόλοπας στη σάρκα του Παύλου. Μερικοί νομίζουν ότι σχετίζεται με την όρασή του (βλ. Γαλ. 4/8/13-15). Άλλοι ότι είχε επιπτώσεις στην εμφάνιση και την ομιλία του (βλ. Β' Κορ. 10/1/10). Μάλλον υπάρχει λόγος που ο Θεός δεν μας είπε ακριβώς την φύση αυτού του "αγκαθίου". Εάν π.χ. ξέραμε ότι ήταν η φτωχή του όραση, ίσως περιορίζαμε μόνο σε ανθρώπους με οφθαλμικά προβλήματα τα μαθήματα που έμαθε από αυτό. Αλλά αυτά τα μαθήματα μπορούν να εφαρμοστούν σε όλους όσοι υπομένουν οδυνηρά φορτία.

Ο Παύλος είπε ότι ο σκόλοπας στη σάρκα του ήταν *«άγγελος (αποσταλμένος από τον) Σατανά»*, επειδή ο Σατανάς πήρε άδεια από τον Θεό για να τον στείλει. Ο Σατανάς είναι εχθρός που θέλει να εμποδίζει τον Χριστιανό να δοξάζει τον Κύριο. Ένας από τους τρόπους που το κάνει, είναι να φέρνει προβλήματα στη ζωή μας. Αυτά μπορεί να έχουν τη μορφή φυσικού πόνου ή προσωπικής απώλειας. Βλέπουμε και τα δύο στην ιστορία του Ιώβ, του δίκαιου ανθρώπου που έχασε όλη του την περιουσία και τα παιδιά του, και υπέμεινε έντονο πόνο από εξανθήματα που ξέσπασαν σε ολόκληρο το σώμα του.

Διαβάζοντας το πρώτο κεφάλαιο του Ιώβ δίνεται η εντύπωση ότι ο Θεός είχε τοποθετήσει έναν προστατευτικό "φράκτη" γύρω του και ότι έπρεπε να δώσει ο Θεός άδεια στον Σατανά για να μπορεί να πλήξει τον Ιώβ.

Στο τέλος, όμως, και η θλίψη του Ιώβ και το "αγκάθι στη σάρκα" του Παύλου, ωφέλησαν αυτούς τους πιστούς ανθρώπους και έφεραν δόξα στον Θεό. Στην περίπτωση του Παύλου, αυτό το πρόβλημα εξυπη-

ρέτησε επειδή (α) τον φύλαξε ώστε να μην υπεραίρεται *«διά την υπερβολήν των αποκαλύψεων»* που του δόθηκαν (εδ. 7), (β) τον έκανε να συνειδητοποιήσει ότι η χάρη του Θεού του ήταν αρκετή ώστε να υπομείνει οποιαδήποτε δοκιμασία (εδ. 9) και (γ) του θύμιζε την αδυναμία του, ώστε να συνειδητοποιεί τη δύναμη του Θεού.

Πολλοί σήμερα λένε εντελώς λανθασμένα, ότι ο πιστός δεν πρέπει να υποφέρει ποτέ. Εντούτοις, για τον Παύλο (τον Απόστολο που έγραψε τουλάχιστον 13 βιβλία της Καινής Διαθήκης), το μήνυμα του Θεού ήταν ότι η δοκιμασία θα παρέμενε και ότι η χάρη του Θεού θα του έδινε δύναμη για να την υπομείνει. Εκτός από αυτόν το σκόλοπα στη σάρκα του, η ζωή του Παύλου ως Χριστιανού είχε πάρα πολλά βάσανα μεταξύ των οποίων οικονομικές στερήσεις, πείνα, δίψα, έκθεση σε κίνδυνο, επιθέσεις ενάντια στη ζωή του, λιθοβολισμούς, τουλάχιστον τρία ναυάγια, ψεύτικες κατηγορίες, φυλακίσεις σε ρωμαϊκές φυλακές και, τελικά, την εκτέλεση (βλ. Φιλ. 3/γ/8, Πράξ. 9/θ/24, Β' Κορ. 11/ια/23-27).

Μέσα σε όλα αυτά, ο Παύλος είχε δοκιμάσει βαθιά τη χάρη του Θεού και δήλωνε με βεβαιότητα: **«Πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν»** (Ρωμ. 8/η/28). Ατενίζοντας στο δοξασμένο Σωτήρα και ζυγίζοντας αυτή τη ζωή απέναντι στις υποσχέσεις για την άλλη που περιμένουμε, όλα τα βάσανά του δεν ήταν παρά μια *«προσωρινή ελαφρά θλίψις»*, που *«εργάζεται εις ημάς καθ' υπερβολήν εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης»* (Β' Κορ. 4/δ/17).

Από ένα κείμενο του J. D. McNeil

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΩΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ
Ν Α Ε Π Ι Σ Τ Ρ Α Φ Ε Ι
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN

ΤΕΥΧΟΣ 1-2 2006 • Νο 190
Κωδικός Υπ. Τύπου: 3360

Διεύθυνση: Τ.Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ
Address: P.O.Box 53100, GR-14210 ATHENS